

Maršal Pilsudski

Mesečna naročnina
20 Din. za inozem-
stvo 35 Din. Ured-
ništvo: Ljubljana,
Gregorčičeva ul. 23.
Tel.: 2566, int. 3069

GLAS NARODA

Uprava: Gajeva 1.
Telefon 3855. - Ček.
račun: Ljubljana
št. 14.614. Oglasi po
ceniku. Pri večkrat-
nih objavah popust

Današnja številka vsebuje:

† Maršal Pilsudski
Slovenski praznik na Šmarni
gori
Savez jug. nar. akad. organi-
zacij ustanovljen
Za pomorsko silo Jugoslavije
Italija zapuša deflacijsko
politiko

Št. 23

Izhaja dnevno razen ponedeljka
in dneva po prazniku

V Ljubljani v torek, dne 14. maja 1935

Rokopisov ne vračamo

Leto I

† Maršal Pilsudski

Varšava, 13. maja. AA. Snoči ob 20.45 je umrl maršal Pilsudski.

Ustanovitelj Poljske, prvi čuvár njene-
ga edinstva in prvi delavec za njeno
notranjo konsolidacijo, to je bil maršal Pi-
sudski in kot takšnega ga je označila poljska
zgodovina in ga je spoštoval ves poljski na-
rod. Zato je naravno, da je njegova smrt do
dna srca pretresla ves poljski narod in da je
postal dan Pilsudskijeve smrti žalni dan za
vso Poljsko.

Ves posvečen delu za narod, vedno priprav-
ljen tvegati življenje za narod, vedno nese-
bičen, ki z neizprosno doslednostjo zahteva
tudi od drugih takšno pojmovanje narodne
dolžnosti, je bil Pilsudski s krogom njemu
popolnoma udatih poljskih patriotov ona mo-
gočna skala, ob kateri se je razbil vsak zuna-
nji ko notranji napad na poljsko neodvisnost
in njeno notranjo konsolidacijo.

Tako je bil Pilsudski svojemu narodu vo-
ditelj v najidealnejšem smislu besede in to je
tudi vzrok, da je poljski narod tako globoko
zadet od te smrti.

Naš jugoslovanski narod, ki je bil od zlo-
činske roke pred dobrim pol letom oropan
svojega voditelja, ve, kaj se pravi to, kadar
je ugrabljen narodu voditelj. Zato tudi jugo-
slovanski narod čuti vso veličino bolesi, ki jo
preživlja danes poljski narod, zato sočustvuje
z njim, zato pa tudi z njim yred veruje, da
bo genij poljskega naroda premagal tudi to
najtežjo izgubo.

Józef Pilsudski je bil rojen 19. marca 1867
kot sin stare litovske plemiške rodbine v Zu-
lovu v vilenski guberniji. Studiral je v Har-
kovu, kjer je prišel v dotik s socialističnimi
krogi ter se takoj aktivno udeleževal v socia-
lističnem gibanju. Zaradi svoje udeležbe pri
dijaskih neredih v l. 1885. je bil relegiran. Tri
leta nato je bil obsojen na petletno prognan-
stvo v Sibirijo, ker je bil zapleten v neko za-
roto proti carju. Iz Sibirije se je vrnil l. 1892.,
vstopil v socialno demokratsko stranko, v
kateri se je hiro poleg Woiciehowskega po-
vzpela na vodilno mesto. Leta 1900. so odkrili
pri njem tajno tiskarno, nakar je bil zopet
obsojen. L. 1901. pa je pobegnil iz petrograj-
ske ječe ter se nastanil v Krakovu, kjer je
ostal do leta 1904., ko je odpotoval na Japo-
nsko, ki je bila takrat v vojni z Rusijo. Na
Japonskem je bil hotel dogovoriti glede vsaje
Poljčkov na Ruskem.

L. 1908. je ustanovil na Poljskem organiza-
cijo poljskih strelcev ter vstopil na čelu teh
strelcev v začetku svetovne vojne na strani
Avstrije v boj proti ruski vojski. Organiziral
je prvo poljsko legijo in z njo vpadel dne
6. avgusta 1914 v južno Poljsko. Ker pa Av-
strija ni hotela priznati samostojnosti poljske
legije, temveč le kot »poljski pomožni kor«,
se ni hotel več boriti na avstrijski strani. —
Kljub temu pa je bil v januarju 1917 imenovan
za člana poljskega začasnega državnega sve-
ta, kjer je skušal doseči popolno soglasje vseh
poljskih strank v boju za popolno poljsko ne-
odvisnost. Med tem je nasprotje med poljsko
legijo, ter avstrijskimi in nemškimi okupaci-
skimi oblastmi rastle in ko je legija odklonila
prisego zvestobe Nemčiji in Avstriji, je bil
Pilsudski kot član državnega sveta odstavljen,
aretiran in interniran v Magdeburgu. Po po-
razu centralnih sil je bil za časa novembrske
revolucije oproščen ter se je vrnil v Varšavo,
kjer so ga sprejeli kot triumfatorja, še iz oku-
pacijske dobe obstoječi regentski svet pa mu
je podelil diktatorsko oblast, da sestavi vse-
narodno vlado. Pilsudski je nato sklical na
dan 14. novembra 1918 poljsko ustavotvorno
skupščino ter dal mandat za sestavo nove
poljske vlade socialnemu demokratu Daszyń-
skemu, ko pa je ta mandat odbil bivšemu av-
strijskemu poslancu Moraczewskemu. V tej
vladi je prevzel P. vojno ministrstvo, že 23.
novembra pa je bil začasnó, dne 18. decembra
pa definitivno izvoljen za predsednika repub-
like. Začetkom nesrečni potek vojne proti
Rusiji je nekoliko omajal njegovo stališče,
zlasti še, ker so ga desničarske stranke ves
čas ostro napadale. Vendar pa si je P. tudi
v tej dobi ohranil svojo popularnost med na-
rodom in vojsko ter je bil po odstopu kot pred-
sednik republike imenovan za šefa general-

Varšava, 13. maja. AA. Snoči ob 20.45 je umrl maršal Pilsudski. Bolehal je na raku v želodcu in jetrih.

Predsednik poljske republike Ignacij Moscicki je izdal ob smrti proglaš na poljski narod.

Takoj, ko se je zvedelo o smrti, se je ministr-
ski svet sestel na sejo. O polnoči so člani vlade
s predsednikom ministrskega sveta polkovni-
kom Slawekom na čelu korporativno odšli na
belvederski grad in se poklonili smrtnim ostan-
kom maršala Pilsudskega. Poklonili so se tudi
vsi v Varšavi zbrani generali in drugi državni
dostojanstveniki.

Uradno poročilo

Varšava, 13. maja. Pat poroča: Uradno poro-
čilo o smrti maršala Pilsudskega se glasi:

Prvi maršal Poljske g. Józef Pilsudski je umrl
12. t. m. ob 20.45 v belvederski dvorani v Var-
šavi. V poslednja svetotajstva ga je del vojaški
duhovnik Ladislav Kornilovič.

Maršalova bolezen se je že pred nekaj meseci
obrnila na slabše. K njemu so poklicali prof.
dr. Wenckebacha in dr. Antona Fanovskega, ki
sta po bolnikovem pregledu ugotovila raka v
želodcu in jetrih. Od takrat so maršala kar naj-
skrbnejše zdravili sanitetni general dr. Stanislav
Rupert, dr. Stefan Mozolowski, sanitetni major
dr. Henrik Gociara in sanitetni major Feliks
Tukanovič.

11. maja se je stanje maršala Pilsudskega ne-
nadoma poslabšalo zaradi hude notranje krva-
vitve. Zato mu je začelo srce hitro pešati, do-
kter ni 12. maja nastopila smrt.

Imenovanje namestnika

Varšava, 13. maja. AA. Vlada je sklenila po-
staviti za vrhovnega inspektorja vojske, mesto,

Politično zasedanje v Bukarešti je končano Zdaj pridejo na vrsto gospodarska vprašanja

Bukarešta, 13. maja. (tel.) Zasedanje sveta
Balkanske zveze se je nadaljevalo včeraj ob
13.30. Po končani seji je rumunski zunanji mi-
nister g. Titulescu dal poročevalcem listov tole
izjavo:

Končali smo politično konferenco s po-
polnim sporazumom. Jutri bomo nadalje-
vali proučevanje gospodarskih vprašanj.
Jutri popoldne bo izdan sklepni komuniké.
Jutrišnjim razgovorom bodo prisostvovali
tudi zastopniki gospodarskih odsekov sve-
ta, in sicer predsednik turškega parlamen-
ta Hasan Sakar, bivši grški minister Ha-
rasikis, pomočnik jugoslovanskega zuna-
njega ministra dr. Božidar Purić in pred-
sednik rumunskega odseka g. Tabakovici.

Nadaljevanje posvetovanj

Bukarešta, 13. maja. b. Konferenca držav Bal-
kanskega sporazuma se nadaljuje tudi še dan-
es. Jugoslovanski zunanji minister g. Jevtić
je moral zapustiti Bukarešto in se je vrnil z
včerajšnjim dopoldanskim ekspresom v Beo-
grad. V Bukarešti ga zastopa pomočnik dr. Pu-
rić, ki je že od početka sledil poteku vseh sej.
G. Bogoljub Jevtić je ob svojem povratku iz-
javil novinarjem, da je popoln optimist v po-
gledu vseh zaključkov bukareške konference.
Podaljšana bukareška konferenca bo, kakor se
doznava, končano določ. Nocoj bo tudi izdan
sklepni komuniké. V Bukarešti zbrani časni-
karji, ki so hoteli za vsako ceno razvozlati

nega šlaba. Že l. 1923. pa je odstopil to me-
sto generalu Hallerju, bivšemu komandantu
poljske legije. V istočasno imenovani vladi g.
Bartela je P. znova prevzel vojno ministrstvo
ter bil ves čas najvplivnejši član vlade. Ta
njegova veljava je bila l. 1926. z njegovim
imenovanjem za generalnega inspektorja vojs-
ke še potrjena, zlasti ker mu je bilo istočasno
odkazan kot bivališče grad Belvedere. Ko je
vlada Bartela odstopila, je P. z državnim
udarom vrget vlado Wyłosa ter po zmagovi-
tih pouličnih bojih stopil sam na čelo vla-
de, ki je bila sestavljena dne 2. oktobra 1926.
Ker je postajalo razmerje med Poljsko in Lit-
vo vedno bolj napeto, je odpotoval l. 1927.
P. v Zenevo, kjer je prisilil litovskega mini-
strskega predsednika Woldemarasa k popuščan-
ju. Svoj notranji položaj je udril z volilno
zmago marca 1928 ter z njo nekako legalizi-

ki ga je zavzemal pokojni maršal Pilsudski, ge-
nerala Edvarda Ridszmigla. General je bil eden
izmed najbližjih in najodličnejših sodelavcev
pokojnega maršala. Njegovo mesto, odgovarja
položaju vrhovnega poveljnika vojske.

Predsednik republike je nato postavil za glav-
nega inspektorja oboževane sile divizijskega ge-
nerala Edvarda Ridszmigla, za vršilec dolžno-
sti vojnega ministra pa brigadnega generala Ta-
deja Bigneja Kaprzykega, dosedanjega prvega
pomočnika vojnega ministra.

Naša vlada je izrazila sožalje

Beograd, 13. maja. b. Ob priliki smrti mar-
šala Pilsudskega je izrazila naša kraljevska
vlada poljski vladi iskreno sožalje. Vest o
smrti je napravila tu globok vtis.

Hitlerjeva brzojavka

Berlin, 13. maja. DNB poroča: Ob smrti
maršala Józefa Pilsudskega je poslal Adolf
Hitler predsedniku poljske republike Ignaciju
Moscickemu brzojavko, v kateri izraža pred-
sedniku in poljski vladi najiskrenejše sožalje
v svojem imenu in v imenu nemške vlade.

Narodna žalost na Poljskem

Pariz, 13. maja. Havas poroča iz Varšave:
Smrtni boj maršala Pilsudskega je trajal pet
ur. Maršal ni trpel. Ohranil je zavest in bi-
strost duha do poslednjega trenutka. Okoli
njega so bili zbrani ministri in častniki. Po-
kojnega maršala so balzamirali. Zdravniki
so ugotovili, da je pokojni maršal imel raka
v želodcu in v jetrih. Smrt je povzročila osla-

bitev srca. Po še ne potrjenih poročilih je
maršal pred kratkim napisal svojo politično
oporočo.

Na Poljskem je proglašena narodna žalost.

Odmev v Franciji

Pariz, 13. maja. Havas poroča: Novica o smrti
maršala Pilsudskega je vzbudila v francoski
javnosti silno presenečenje. Listi priobčujejo
dolge in zelo lepe življenjepisne pokojnega mar-
šala. Pri tem se s skrbjo izprašujejo, kakšne
bodo notranjopolitične in zunanje politične posledice
smrti glavnega tvorca od smrti vstale Poljske.

»Petit Parisien« pravi med drugim: Vsi Fran-
cozi se bodo poklonili pretreseni in polni spo-
štovanja pred grobom starega vojaka. Žalost, ki
je zadela Poljsko, budi v nas spomin na srečne
dni, ko so vladala med Parizom in Varšavo sa-
mo čuvstva najiskrenejšega prijateljstva.

»Figaro« podaja z gaulijskimi besedami sliko
znamenitega vojaka maršala Pilsudskega in pravi:
Francijo je globoko pretresla velika nesreča,
ki je zadela prijateljski in zavezniški poljski
narod. S spoštljivo grozo se klanjamo spominu
tega velikega moža.

»Matine« pravi: Francija se bo z globokim spo-
štovanjem poklonila pred smrtnimi ostanke mo-
ža, ki je tako ljubil svojo domovino in ji izvoje-
val svobodo. Za zdaj ne pričakujemo nikakih
težav in mislimo, da pač ni umesten dvom, da
ne bi poljski narod ostal zvest idejam velikega
pokojnika.

»Journal«: Za Poljsko je nastopil izredno
resen čas. Ta dogodek je velikega pomena tudi
za vso Evropo, saj je stalnost razmer na Polj-
skem činitelj največje važnosti. Pilsudski je
umrl dosti pre zgodaj. V vzhodni Evropi vzhaja
velik vprašaj.

veanu in ki je imel pri tej priliki kratek go-
vor, v katerem je poudaril značaj Balkan-ke-
ga sporazuma za evropski mir. Ob navdušenih
vzklikih »Živio Balkanski sporazum, živila Ju-
goslavija, živila Grčija, živila Turčija!«, so zu-
nanji minister in poslanci zapustili zborano.

Francoski poslanik pri Jevtiću.

Beograd, 13. maja. b. Danes dopoldne je naš
zunanji minister in predsednik vlade g. Jevtić
sprejel v daljši avdienci novega francoskega
poslanika na našem dvoru Roberta Du Dam-
pierreja.

Lavalovi razgovori v Varšavi

Uradni komuniké

Varšava, 13. maja. Pat poroča: Izšel je
uradni komuniké o francosko-poljskih raz-
govorih. Komuniké pravi med drugim:

Prijateljski razgovori, ki so se nadalje-
vali med zunanjima ministroma gg. Beck-
kom in Lavalom za časa Lavalovega biva-
nja v Varšavi, so dali poljskemu in fran-
coskemu zunanjemu ministru priložnost za
odkritje in prisrčno izmenjavo misli o glav-
nih vprašanjih splošnega značaja, posebno
pa o tistih, ki ta trenotek zahtevajo po-
zornost obeh vlad.

Proučevanje vprašanj, ki se je tako na-
čelo, je bilo prežeto s čuvstvi vzajemnega
zaupanja in iskrenega medsebojnega razu-
mevanja. To je omogočilo obema ministrom
ugotovitev obojestranskih prizadevanj
za dosego istega cilja: ohranitve miru in
evropske varnosti z organiziranjem širokega
mednarodnega sodelovanja, odprtega
vsem, ki hočejo sodelovati.

Francoski in poljski zunanji minister se
veselita, da moreta dati v službo miru svo-
jo voljo do tesne solidarnosti, izražene v
francosko-poljski zvezi.

Danes v Moskvi

Moskva, 13. maja. AA. Francoski zunanji
minister Laval je snoči prispel čez obmejno
postajo Njgorelo v Sovjetsko Rusijo. Poro-
čevalcem sovjetskih listov je dal izjavo, v
kateri je poudaril prijateljski značaj svo-
jega obiska v Sovjetski Rusiji. Dalje je iz-
razil nado, da bodo razgovori v Moskvi
omogočili, da se prijateljski odnosi med
Francijo in Sovjetsko Rusijo še bolj raz-
vijejo.

Trojni jubilej

Beograd, 13. maja. b. Včeraj je proslavil
patrijarh srbske pravoslavne cerkve v Srem.
Karlovič trojni jubilej, namreč 5letnico, od-
kar je zasedel patrijarski prestol, 30letnico,
odkar je sprejel redovno zaobljubo in 25letni-
co hirotoniranja.

Vremenska napoved

Oblačno vreme bo trajalo dalje. Mestoma de-
ževje.

Spor med Italijo in Abesinijo

Italija bi hotela anektirati deželi Harar in Ogadon

Pariz, 13. maja. r. Rimski dopisnik lista *Echo de Paris* pravi, da se v Londonu ne strinjajo z italijanskim stališčem, da bi bila za abesinski spor pristojna edino Italija, ne pa DN. Dalje piše dopisnik, da je v britanskih krogih nastalo neko nerazpoloženje, ker se je italijanska vlada odločila za represivne ukrepe. Tamkaj mislijo, da se Italija ne bo zadovoljila s protektoratom nad Abesinijo, temveč da bo hotela anektirati deželi Harar in Ogadon, da bi tako dosegla zvezo med italijanskimi Eritreji in Somali. Na ta način bi bil Džibuti odrezan od svojega zaledja in dežela okoli izkira Nila bi prišla pod nadoblast Italije. Tega pa, sklepa dopisnik, Velika Britanija pod nobenim pogojem ne bo dopustila.

Francoske skrbi

Pariz, 13. maja. AA. Odnosaji med Italijo in Abesinijo ospravlja francosko javnost v čedalje večje skrbi. Francozi bi hoteli, da se prepreči oborožen spopad med obema državama, ker bi tak spopad mogel imeti tudi usodne posledice v Evropi sami. Včeraj so se rešili v Londonu in Parizu diplomatski razgovori o tem, kako naj bi se popravilo razmerje med Italijo in Abesinijo še pred 20. majem, to je dnem, ko bo svet DN razpravjal o apelu Abesinije nani.

Francoska javnost je danes javno izrazila svojo bojazn o priliki poročil iz Londona, da so britanski krogi zdaj prepričani, da Italija išče povoda, če že ne za to, da proglasi svoj protektorat nad Abesinijo, pa vsaj za to, da asede abesinski pokrajini Ogadon in Harar in tako ustvari teritorialno zvezo med Eritreji in Somali. V Londonu mislijo, da bi do oboroženega spopada moglo priti že sredi tega meseca.

Ni potrebno niti omeniti, da bi zavzetje teh dveh pokrajin po Italiji ne bilo vseh ne Franciji ne Angliji, ker bi francosko pristanišče Džibuti, ki je z železniško progo zvezano z abesinsko prestolnico izgubilo svoj trgovinski načaj in bi po drugi strani Cansko jezero, kjer izvira Nil, prišlo pod kontrolo Italije, tega pa bi Anglija nikakor ne želela.

Nova ladja na potu

Napoli, 12. maja. AA. V Vzhodno Afriko je odplula ladja »Abazzia«. Na ladji je več 500 vojakov in častnikov, vojni material in drugo vojno orodje.

Angleži za energičen nastop

London, 13. maja. r. Tudi *Daily Telegraph* ostro kritizira držanje Italije v sporu z Abesinijo. List pravi med drugim, da je to držanje napravnilo v državah, ki so prijatelje naklonjene Italiji, vtis, kakor da želi Italija s silo urediti vprašanja, ki bi se dala poravnati s prijateljskim sporazumom. To pa kaže, da gre Italiji za druge cilje in da ji ni amno do varnosti svojih kolonij v Vzhodni Afriki. V Rimu bi se morali zavedati, pravi list dalje, da bi utegnili morebitna oborožena intervencija Italije v Abesiniji ogroziti tudi interese drugih držav. V sedanjih časih je nevarno delati politiko prestiža, ki naj omogoči italijanski protektorat v Abesiniji.

»News Chronicle« opozarja, da je angleško javno mnenje še vedno z ogorčenjem odbijalo apade velikih sil na male in slabotne narode. Če Italija napade Abesinijo, javno mnenje Velike Britanije tega ne bo moglo odobravati.

London, 13. maja. Reuter poroča: Današnji *Times* ponovno naglašja, da Francija in Velika Britanija s čedalje večjim vzemirjenjem pazujeta razvoj spora med Italijo in Abesinijo. List pravi, da predlaga Francija skupno britansko-francosko demaršo v Rimu in Addis-Abebi. Obe vladi bi predlagali ustanovitev arbitražnega odbora. Britanska vlada, vripominja »Times«, je naklonjena misli o ustanovitvi arbitražnega odbora, vendar sodi, da je potreben še energičnejši korak, kakor ja predlaga Francija.

Ožje občinske volitve v Franciji

Pariz, 13. maja. Havas poroča: Glede na včerajšnje ožje občinske volitve navajajo listi kot glavne karakteristike volilnih rezultatov teletiri točke:

1. V pariškem občinskem odboru ostane tudi bodoče nacionalistična večina;
2. komunisti so dosegli nove uspehe na periferiji Pariza;
3. na deželi se razmerje med strankami ni bistveno izpremenilo;
4. splošna tendenca volilcev gre na skrajno desnico in na skrajno levo v škodo zmernih strank.

Desničarski listi očitajo vladi, da ni nastopila zadosti odločno nasproti skrajni levi. Listi krajne leve pa vidijo uspeh v tem, da ni magal skrajni desničarski element.

Lyon, 13. maja. AA. Pri ožjih volitvah je Herriot prodrl.

Odlikovanja

Beograd, 13. maja. b. Odlikovani so: Z redom Jugoslovanske krone I. razr. Vajfert Djordje, bivši guverner in doživljenjski častni guverner Narodne banke, z Jugoslovansko krono II. razreda Bajloni Ignjat, bivši guverner Narodne banke, z Jugoslovansko krono IV. razreda Kavčič Josip in dr. Igor Rosina, z Jugoslovansko krono V. razreda Žak Dragutin, upravnik filijale Narodne banke v Mariboru, z redom Sv. Save I. razreda guverner Narodne banke dr. Radosavljević Milan in Čingrija Meljko.

S srebrno medaljo za vestno službovanje pa je bil odlikovan mornariški narednik Alojzij Jelšan.

Peta glavna skupščina Saveza Sokola kraljevine Jugoslavije

Skupščini so prisostvovali zastopnik Nj. Vel. kralja, predstavniki češkoslovaškega in ruskega Sokolstva ter bolgarskih Junakov

Beograd, 13. maja. Savez Sokola kr. Jugoslavije je imel včeraj ob 10. v dvorani Saveza nabavljanih zadrug svojo peto glavno skupščino, ki so ji prisostvovali poleg zastopnikov vseh jugoslovanskih sokolskih žup tudi zastopnik Nj. Vel. kralja Petra II. polkovnik Milorad Radović, minister br. dr. Auer in minister dr. Avdo Hasanbegović. V imenu predsednika Rdečega križa kneza-naměstnika prince Pavla podpredsednik senator Svetozar Tomić, bolgarski poslanik na našem dvoru g. Kazasov, za poljsko poslanstvo g. Sedlecki, za predsednika vlade g. Jevtića pomočnik ministra zunanjih poslov g. Jurišić, pomočnik ministra prometa g. Žika Ilić, za ministra za soc. pol. g. dr. Lazar Besarović, za ministra trgovine in industrije g. Jovan Kraljević, potem zastopniki beograjske občine, Narodne odbrane in ostalih kulturnih in nacionalnih združenj.

Kot zastopniki slovanskega Sokolstva so se skupščine udeležili za Zvezo bolgarskih Junakov dr. Mihajlo Minev in Dimitrije Lazov, za Československo Obec Sokolsko br. Kepl, za rusko Sokolstvo br. Dreiling in Artamonov.

Po otvoritvi glavne skupščine po I. namestniku staroste SSKJ br. Ganglu je bila med viharinimi ovacijami odposlana vdanostna brzjavka Nj. Vel. kralju Petru II., ravnotako Zvezi Slovanskega Sokolstva, ČOS in Zvezi bolgarskih Junakov.

Podstarosta br. Engelbert Gangl je imel nato krasen govor, v katerem se je najprej s pietetom spomnil tragične smrti prvega Sokola, blagopokojnega Viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja, nato pozdravil mladega kralja Petra II. in vse ostale odlične goste in predstavnike. V svojih nadaljnjih izjavanjih je zlasti poudaril važnost sokolske misli na deželi, kar sta nam pokazala pokrajinska zleta v Sarajevu in Zagrebu. Zato bo uprava SSKJ še nadalje polagala vso skrb na naše kmetske sokolske čete, ker hočemo, da bi sokolska misel zajela našo zadnjo

vasico širom Jugoslavije. Govor br. Gangla je bil sprejet z burnim odobravanjem, nakar je bolgarski zastopnik br. dr. Minev prečital pismo generala Atamasova, bolgarskega zunanjega ministra in predsednika bolgarskih Junakov. »Bratu starešini Jugoslovenskih Sokolov, Beograd. Dragi brat starešina! Ni mi mogoče, da bi osebnostno prisostvoval in osebno izrazil svoje spoštovanje in svoje bratske pozdrave, kakor to iz srca želim. Živim v radostnem pričakovanju, da se kmalu vidimo, da bi posvedočil pred Teboj in jugoslovanskimi Sokoli svoja iskrena čustva vdanosti sokolsko-junaškemu delu. Pozdrav preko Tebe bratski Jugoslaviji. Zdravej! Predsednik Saveza Junakov v Bolgariji, general Raško Atanasov.«

Pismo br. Atanasova je bilo sprejeto z viharinimi ovacijami.

V imenu ČOS je pozdravil skupščino br. Kepl in za rusko Sokolstvo br. Dreiling. Po pozdravih sokolskih predstavnikov je imel lep programatičen govor minister br. dr. Ljudevit Auer, kar je vzbudilo velike ovacije in odobravanje.

Po kratkih formalnostih je starosta Sokolske župe Osijek br. Petrović zbranim delegatom sporočil, da so bila vsa poročila sprejeta že na konferencah in da predlaga skupščini novo listo savezne uprave: I. namestnik staroste br. Engelbert Gangl, II. br. Gjura Paunković, III. br. dr. Otton Gavrančić, IV. br. Čedo Milić in V. br. dr. Ignjat Pavlas, načelnik br. dr. Alfred Piehler, namestniki načelnika bratje Miroslav Vojinović (Beograd), Josip Jeras (Ljubljana) in Ivan Kovač (Beograd), načelnica sestra Elza Skalarjeva (Ljubljana), njene namestnice Dana Ilićeva (Beograd), Joža Trdinova (Ljubljana) in Stefica Brozovićeva (Zagreb). Ko je bila sprejeta še ostala lista savezne uprave, so zborovalci zapeli »Hej Slovani«, zastopnik bolgarskih Junakov br. Lazov pa je imel navdušen govor o skupnem delovanju jugoslovanskih Sokolov in bolgarskih Junakov, nakar je bila skupščina zaključena.

Slovenski praznik na Šmarni gori

Ljubljana, 13. maja

Šmarna gora je sicer za Ljubljančane najbolj priljubljena izletna točka — in mrgoli zlasti ob nedeljah na njenem vrhu vse polno ljudi. Včeraj pa je bila Šmarna gora eno samo veliko človeško mravljišče.

Skoroda 3000 ljudi je včeraj prihitelo na počastitev triglavskega župnika, ki jo je organizirala ljubljanska Glasbena Matica.

Že na vse zgodaj so navalile ljudske množice na Šmarno goro, tudi zaključene skupine, med temi 40 Dovjanov, ki jih je vodil šolski upravitelj v Dovjah g. Serajnik. Prinesli so s seboj dva krasna venca, ki so ju obesili k plošči. Slovesno pritrkovanje v Vodiceh in Smledniku je javljalo začetek slovesnosti, ki je pričelo s službo božjo v šmarnogorski cerkvi. Sveto opravilo, katero je prenašala tudi ljubljanska oddajna postaja, je opravljal stolni kanonik dr. Kimovec, na koro so pa peli člani moškega zbora Glasbene Matice Nedvedovo slovensko mašo »K tebi srca povzdignimo«, Gruberjev mešani zbor »Prošnja«, Sattnerjevo »Jezus moja sreča« in Schwabovo »Zdrava Marija« s solistko gospo Zupanovo.

Kdor je slišal orgle in videl kor, ni mogel pričakovati boljšega petja. Eno in drugo je popolnoma neprimerno. Šmarnogorska cerkev ima danes že toliko zvestih obiskovalcev, da bi si lahko oskrbela nove orgle, ki bodo odgovarjale današnjemu času in vzvišenemu namenu. Nove orgle bo treba tudi potisniti nazaj do zida, da bo pred orglami prostor za zbor, kajti na sedanjem stranskem prostoru, ki je komaj za 12—16 pevcev se je gnetlo nad 50 ubogih ljudi, ki so komaj dihali, kaj še, da bi brezhibno peli. No, naše ženice in moške so bili kljub temu prav zadovoljni — in mi tudi. Zbor je vodil gosp. ravnatelj Polič, pri škripajočih orglah se je pa mučil gosp. Pavlič.

Po končani službi božji je župan ljubljanski g. dr. Vladimír Ravnihar pozdravil v imenu Glasbene Matice Aljaževe častilce, orisal Aljaževo glasbeno delo in njegov odnos do Glasbene Matice, nato pa odrgnil zaveso, ki je pokrivala ploščo. Vsa ogromna ljudska množica je v najglobljem spoštovanju zaorila v trikratni »Slava«. Ploščo je blagoslovil dr. Kimovec, mešani zbor Glasbene matice pa je k blagoslovitvi odgovarjal s slovenskim psalmom. Po blagoslovitvi je v imenu g. bana pozdravil navzoče dr. Hacin, za Slovensko planinsko društvo dr. Pretnar, ki je proslavljal Aljaža, kot pionirja plemenitega planinstva, za Aljažev klub je govoril prof. Janko Makar, za občino Tacen župan Medved, za Dovjane šolski upravitelj iz Dovja g. Serajnik, za sorodstvo sin Aljaževe nečakinje Filip Kalan, za TK Skalo ing. Kham, nato pa je župnik Jane iz Vodice prevzel ploščo v cerkveno posest in varstvo.

Nato je sledil koncert Aljaževih skladb, pri katerem so sodelovali razni zbori.

Kot prvi je nastopil mešani zbor iz Gor. Pirnič pod vodstvom šol. upravitelja gospoda Macarola. Zbor ima 25 pevki in pevcev. Glasovno je prav dober material in zapel nam je »Oj planine« in »Cerkvice«.

Sledil je moški zbor — 16 po številu — družva Zarja iz Tacna pod vodstvom gosp. Premrla. Zbor mi je ugajal. Ima čiste, sveže mlade glasove in temperamentnega pevovodjo. Prav lepo in ubrano je zapel moški zbor »Zakipi duša« in »Na dan«. Tudi baritonist ima prav prijeten lirčen glas, kakršnih navadno ne najdemo na deželi.

Mešani cerkveni zbor (24) iz Šmartnega je nastopil pod vodstvom g. Premrla z »Ne zveni mi« in »Domovina«.

O našem znanem Slovenskem vokalnem kvintetu in zboru Glasbene Matice ne bom govoril, ker smo ju itak slišali pretečeni petek v filharmonični dvorani in sem o tem poročal v nedeljski številki. Omenim naj samo, da sta bila kvintet in zbor boljše razpoložena, kar je povsem razumljivo, če vopostevamo čist plainski zrak in več tisoč poslušalcev.

Izen programa je nastopil še mladinski zbor iz St. Vida nad Ljubljano pod vodstvom gosp. učitelja ter znanega odličnega glasbenika Juvana. Iz 100 mladih grl je zadonelo več lepih v srce segajočih pesmi, ki so nas izredno navdušile in naravnost presenetile. Juvan spada med one tihe, skromne in vztrajne delavce, ki dosega izredno lepe uspehe. In danes smelo trdim, da šentviški mladinski zbor prav nič ne zaostaja za Trboveljskimi slavčki.

Omenili smo že, da je vso slovesnost prenašala ljubljanska oddajna postaja, ki je s tem prenosom slavila tudi svoj praznik. Tehnični vodja ljubljanske oddajne postaje, dekan tehnične fakultete ljubljanske univerze gosp. profesor ing. Marij Osana je namreč zgradil posebno kratkovalno oddajno postajo s približno 4 vatno energijo, ki je včeraj prvič oddajala radijski program na kratkih valovih in svojo prvo oddajo otvorila s prenosom iz Šmarne gore.

Šmarnogorsko Aljaževo spominsko slavje je bilo eno najlepših in bo ostalo vsakemu udeležencu v neizbrisnem spominu.

Mala Ernesta Torničeva je že zdrava

Kakor smo poročali, je 3 letno Ernestino Torničevo ugriznil pes. Naknadno smo izvedeli, da je pes popadel dekletce, ko mu je hotelo vzeti skledo, iz katere je jedel. Ugriz je ostal brez posledic. Ugotovljeno je, da je pes zdrav, mala Ernestina pa je že pred dnevi zapustila bolnico.

Nova žrtev Turnca

Ljubljana, 13. maja.

Lep nedeljski dan in dopoldansko pomniško slavlje župniku Aljažu je privabilo na Šmarno goro in v njeno okolico na tisoče ljudi. Vnetejše planince, zlasti pa plezalec, vabi zlasti Turnca za Šmarno goro, ki velja za najboljše vežbališče naših bodočih plezalcev na triglavsko severno steno. A kakor izgleda Turnca nedolžno, tako je zavraten in marsikdo je na njem že z življenjem plačal svojo preveliko ljubezen do planin.

Prejšnjo nedeljo se je na Turncu smrtno ponesrečil Mirko Dovič in komaj je grob zagrnil njegovo mlado življenje, je Turnca zahteval zopet novo žrtev.

Včeraj je med 4 in 5 uro popoldne plezala na Turnca manjša skupina ljubljanskih planincev, kateri se je priključil mladi akademik, jurist Svetozar Likar iz Celja. Vsi so srečno pripeljali do vrha in se spustili zopet v globino, le nesrečni Likar je hotel še enkrat splezati na vrh. Naenkrat pa je sredi stene omahnil in strmoglavil v globino. Ravnotako kakor preje Dovič se je kotil po robovih skale in gotovo bi obležal na mestu mrtve, da ga niso ob vznoku skale zbrani plezalci ujeli v roke in tako preprečili njegov nadaljnji padeč. Likar je dobil strašne poškodbe, tako težke notranje poškodbe, močne poškodbe na glavi, dvakrat si je zlomil levo roko in ključnico in bruhal je kri. Njegovi tovariši so takoj obvestili o nesreči reševalno postajo, ki je takoj poslala reševalni avto in reševalce, ki so Likarja prepeljali na kirurški oddelek splošne bolnice. Kljub takojšnji pomoči je Likar danes ob 10. uri zjutraj umrl.

Družabni večer primorskih akadem.

Ljubljana, 13. maja.

V soboto zvečer so v vseh prostorih Kazine imeli svoj družabni večer člani Kluba Jugoslovanskih akademikov iz Trsta, Gorice in Istre. Kako priljubljeni so taki večeri naših primorskih akademikov priča najbolj dejstvo, da je ob 20. uri bila dvorana že tako nabit polna, da so morali mnogi, ki so prišli v zadnjem trenutku, oditi, ker ni bilo mogoče več dobiti prostorov.

Večer, katerega je otvoril predsednik kluba g. Koršič in na katerem so sodelovali članica ljubljanske drame ga. Cirila Medvedova, konservatorist gosp. Dolničar, Akademski pevski oktet, člani Zagrebške Istre z narodno istrsko pesmijo in z recitacijami iz čakavske lirike, je uspel v vsakem oziru prav lepo. Večera so se udeležile delegacije primorskih akademikov iz Zagreba in Beograda — in od vseh iskreno pozdravljen tudi vodja naše primorske emigracije g. dr. Ivan Marija Čok.

»Jutrovi« odmevi domačih glasov

Nedeljsko »Jutro« je kot nekakšno dopolnilo komentarjev inozemskih listov o naših volitvah objavilo še domače odmeve nedeljskih volitev. Serijo teh odmevov pričena »Jutro« s citatom iz našega lista, kateremu je pri tej priliki izkazalo to čast, da nas je unapredilo iz »volilnega lista« v »glasilo g. ministra dr. Marušiča«. Za ta avanzma se mu vsekakor zahvaljujemo.

S citatom iz našega lista pa ni imelo »Jutro« posebne sreče. O volitvah smo namreč objavili več člankov, ki so kot nepodpisani izražali mnenje uredništva. V teh člankih bi se našla tudi marsikatera zanimivost za gospode okoli »Jutra«, vendar pa »Jutro« iz teh člankov ne citira, temveč le iz nekega podpisaneega, ki seveda izraža v prvi vrsti mnenje pisca, ne pa uredništva, kar je seveda znano tudi »Jutru«. Ker pa citira »Jutro« iz tega članka nekatere odstavke v kurzivu, moramo sklepati, da se ti odstavki zde »Jutru« posebno važni. In če pomislimo na navade že preteklih dni, postaja hitro jasno, zakaj se zde »Jutru« ti odstavki tako važni. V njih se namreč pravi, da sta gg. Jevtić in Marušič moža takšnega formata, da ne bosta preganjala onih, ki so se pri volitvah abstinirali, ker morejo uiniti posledice za to abstinenco le oni, ki so volilce do te abstinence zapeljali.

Zal pa »Jutro« ne pove, če smatra to naziranje za pravo ali za napačno, niti ne pove, kaj misli o onih, ki so skrivaj ali bolj očitno propagirali abstinenco. Tako se »Jutrovi« odmevi domačih glasov končujejo le z velikim vprašanjem.

Nadalje citira »Jutro« še »Kmetijski list« in tu posebno poudarja njegove besede o novi politiki ter o nalogah novih poslancev. Tudi pri tem citiranju se vzdržuje »Jutro« vsakega komentarija, da bralec ne ve, če »Jutro« to novo politiko priporoča ali ne.

Samo k citatu iz »Preloma« dodaja »Jutro« svoj komentar, ki ga pa javnost pozna že na izust.

Najbrže bo treba počakati še nekaj časa, da bodo v »Jutru« odmevi domačih glasov — bolj jasni.

Savez jugoslovanskih nacionalnih akademskih organizacij ustanovljen

Velike manifestacije visokošolcev — Prvi predsednik Saveza zagrebski visokošolec Marinković Niko

Ljubljana, 13. V. 1935.

V poteku kongresa jugoslov. visokošolcev prinašamo danes na kratko le poročilo, dočim bomo v eni naslednjih številk našega lista objavili značilnosti in celotno sliko poteka kongresa.

V soboto popoldne so se zbrali v univerzitetni zbornici pooblašeni delegati, da ustanove edinstveno organizacijo nacionalne visokošolske omladine. Prisotni so bili tudi univerzitetni profesorji iz Beograda in Zagreba, kot domačin je pozdravil zborovalce rektor naše univerze, od profesorjev pa so bili navzoči dr. G. Krek, dr. J. Tomšič in dr. J. Jurković. — Predsednik kongresa g. Uršič A. se je v uvodu spomnil naše nepozabne žrtve, blagopokojnega kralja Aleksandra I., čigar spomin so navzoči počastili z enominutnim molkom. Mlademu kralju Petru II. je med burnim odobravanjem bila odposlana vdanostna brzojavka. — Pred dnevnim redom je univ. prof. dr. Laza Popović iz Zagreba imel referat: *Kralj i omladina*. — Pri razpravljanju o osnutku Saveznih pravil so nastale nekatere nesoglasnosti med poedinimi akademskimi odbori, radi česar je predsednik skupščino prekinil in javil, da se bo nadaljevala v ponedeljek ob 7. uri zjutraj na Taboru.

Iz manifestacijskih govorov pred magistratom naj posebej omenimo temperamentna izvajanja zagrebskega akademika Marinkovića. V ognjevitih besedah, ki so močno razvnele zborovalce, je naglašal, da hoče jugoslovanska nacionalna omladina zvesto čuvati oporoko svojega kralja, genija, ki jo je najbolj razumel, ljubil in ščitil. Toda ne samo, da hoče čuvati sveto zapuščino velikega Zedinitelja, ampak hoče tudi vztrajno nadaljevati njegovo delo. Mladina se je zavedla Balkana, Balkanci smo in smo na to ponosni. Ustvariti hočemo socialno pravično nacionalno Jugoslavijo. Balkanska civilizacija ne argumentira z atentati, ampak sloni v globoki socialni in nacionalni pravičnosti. Zato zahtevamo, da Evropa Balkan prizna, in pristane samo na take sporazume, kjer se soodreže z nami sporazumevajo kot z enakovrednimi. Nacionalna omladina ni od nikogar najeta, je in boče ostati svoja zvesta kralju in do zadnjega utripa vdana domovini, močni, enotni, nedeljivi Jugoslaviji. Samo taka bo lahko prevzela in izvedla težke naloge, ki jo čakajo.

Govornik je žel za svoja izvajanja burno odobravanje. Množica je valovala in vzdiki kralju in domovini dolgo niso pojenjali.

Za njim je govoril kot zastopnik bolgarskih visokošolcev ak. Pavle Denkov. Jedro njegovih res bratsko toplih izjavljaj je bilo v pozivu akademikom, naj do zadnje hiše ponese klic nove dobe, ko ne bo nihče več rekel: »Jaz sem Srb, Hrvat, Slovenec, Bolgar«, ampak: »Jaz sem Jugoslovian.« Iz besedi mladega bolgarskega akademika je živo zavela velika ideja nesmrtnega Stamboliškega. Telo so mu ubili, niti groba mu niso privoščili, ideja pa živi in mladina, narodova bodočnost, veruje v dan, ko bo velika ideja res meso postala in med nami prebivala.

Zveza naprednih akademskih starešin je delegatom priredila v Kazini pozdravni večer, katerega so se udeležili odlični predstavniki našega javnega življenja. Večeru je predsedoval dr. Zolotar A., ki je s prisrčnimi besedami pozdravil zbrane. Delegatom so nazdravili še ljubljanski župan dr. Ravnihar VI. in direktor Reimer J. Zahvalili so se dr. Helešič Fr., dr. Popović L. iz Zagreba in dr. Popović N. iz Beograda. Tudi iz tega sestanka je bila poslana brzojavka Nj. Vel. kralju Petru II.

Ostali udeleženci kongresa so si ogledali ponočno življenje Ljubljane in s svojim temperamentom poživljali ljubljanske ulice do ranih jutranjih ur. Vsi hvalijo lepoto, mirnost in čistoto našega mesta ter prijaznost meščanstva.

Nadaljevanje kongresa na Taboru — Sklepi — Uspehi Zaključek

Danes dopoldne se je nadaljevala ustanovna skupščina, ki je bila v soboto popoldne prekinjena. Sporni vzroki, ki so dovedli do prekinilne, so bili tudi danes posebno v zahtevah beograjskih delegatov neposreden povod, da ni prišlo do popolnega soglasja. Po mestoma živahni debati o pravih bodočega Saveza je bilo končno glasovanje o definitivni osvojitvi predloženega osnutka pravil. Ker so ostali beograjski delegati v manjšini proti glasovom zastopnikov univerz. Ljubljane, Zagreba, Subotice in Skoplja, so odklonili, vsaj začasno, svoj vstop v bodoči Savez. Pri nato sledenih volitvah je bil najprej osvojen predlog, da se glasuje poimensko. Za predsednika je bil izbran pravnik zagrebske univerze g. Marinković Niko, na katerega je naslovil predsednik kongresa A. Uršič bodrilne besede, naj se zaveda velike naloge, ki jo je sprejel

z izvolitvijo, in važnosti dela, ki čaka danes ustanovljeni, žal za enkrat okrnjeni Savez jug. nac. akad. organizacij.

Med drugim je dejal: »Mesto, ki smo ti ga danes zaupali, zahteva odločnega, samozvestnega in avtoritativnega nastopa in je najvišje, ki ga more akademik doseči v svojem organizatorstvu.«

Za pomorsko silo Jugoslavije 12.000 podmladkarjev J. S. manifestira za jugoslov. Jadran

Ljubljana, 13. maja.

Akademija podmladkov JS

V soboto zvečer so v unionski dvorani podmladki JS vseh ljubljanskih šol imeli akademijo, ki so jo počastili tudi predsednik oblastnega odbora Jadranske Straže podban g. dr. Pirkmayer z vsem odborom in ves krajevni odbor ljubljanski ter ves odbor železničarskega krajevnega odbora JS, nadalje general g. Jovanović v zastopstvu div. generala g. Nedeljkovića, rektor g. inž. Samec, mestni predsednik g. dr. Ravnihar, češkoslovaški konzul g. ing. Sevič, načelnik vseh slovenskih podmladkov JS prosvetni šef g. Breznik z vsemi nadzorniki prosvetnega oddelka in z mestnimi nadzorniki g. Grumom, Advokatsko zbornico je zastopal g. dr. Krivie, Zvezo industrijev gen. tajnik g. inž. Suklje, Pokojniški zavod direktor g. dr. Vrančič, direktor policije g. Kerševan, senator g. dr. Gregorin, zastopniki C.J.L. seveda tudi upravitelji vseh naših šolskih zavodov in tako mnogo drugega občinstva, da je bila dvorana razprodana, ves prazen prostor je bil pa nabito poln mladine. Dostojanstveniki so vsi prišli s svojimi damami. Sodelovalo je blizu 1000 učenek in učencev ter so nastopili godalni orkester drž. učiteljske šole, govornik s I. realne gimnazije, mladinski in mešani zbor II. realne gimnazije, deklamatorica s klasične gimnazije, srčkane učence vadnice, pevke I. deklishe mešč. šole, deklamator s III. real. gimnazije, mešani zbor klasične gimnazije, mešani zbor, harmonikarji in violonisti s I. real. gimnazije, dražestne pevke in narodne noče ženske realne gimnazije z radio orkestrom, dijakinja IV. a razreda učiteljske šole, fantje in dekleta z dvorazredne trg. šole, deklamator s I. real. gimnazije, močni in odlični mešani pevski zbor učiteljske šole in mešanska šola z Viča. Najbolj je vžgala himna podmladka JS, ki jo je komponiral znani prireditelj narodnih pesmi M. Tome, ko je uporabil tudi motive »Mladih vojakov«, in jo je mladinski zbor II. realne gimnazije pod temperamentnim vodstvom g. prof. Švajgerja zapel tako strumno, živo in korajžno, da je plameteča himna mladih stražarjev Jadrana prišla do najpopolnejše veljave. Nepristano je to himno prepevala mladina tudi na Kongresnem trgu in pri sprevedu, kjer je bil nad eno uro igrala tudi zglede pridna železničarska godba »Sloga«. Tudi godbeniki »Sloga« so člani JS in so povečali prelepo mladinsko slavnost s svojim požrtvovalnim brezplačnim nastopom.

Na akademiji je bilo vse lepo in imenitno, le disciplina je bila zelo, zelo šibka. Za take prilike bi morala priti do veljave zopet stara šolska disciplina, ki so jo že skoro izločili iz naših šol. Potem bi tudi ne bilo med poslušalci toliko nervoznosti zaradi nemirov in šundra, ki ga je bila dvorana vse prepolna. Povdariti pa moramo, da je bil tako na Kongresnem trgu, kakor pri sprevedu, red ves čas vzoren.

Skupščina oblastnega odbora JS

Oblastne skupščine se je udeležilo 44 ogran-kov JS, ki so poslali toliko delegatov, da je bila prostorna, s sobo kralja Petra II. in s trobojnicami okrašena dvorana popolnoma zasedena.

Predsednik Oblastnega odbora JS, pomočnik bana g. dr. Otmir Pirkmayer je otvoril 13. redno oblastno skupščino ter pozdravil predvsem zastopnika bana prosvetnega načelnika g. Breznika, zastopnika komandanta Dravske divizije brig. generala g. Jovanovića, reprezentanta univerze, zastopnika mestne občine podžupana g. Jareca, zastopnika J.U.U. g. Završana, zastopnike Narodne Odrane, Udruženja rezervnih oficirjev, Kluba koroških Slovencev, Zveze vojnič. dobrovoljcev, ZTOI, JCL, zastopnici Kola jugosl. sester go. dr. Majaronovo in go. Zbašnikovo, zlasti pa tudi zastopnika Centralnega odbora iz Splita g. dr. Jerića in g. dr. Despota, seveda pa tudi vse delegate. Ko je predsednik izjavil udanost najvišjemu pokrovitelju JS Nj. Vel. kralju Petru II., je bila Nj. Vel. kralju Petru II. med največjimi ovacijami poslana udanostna brzojavka, prav tako pa tudi pozdravi kraljevskega namestništva, kraljevski vladni banu g. dr. Dinku Puci. Z globoko občutenimi besedami se je nato govornik spomnil prvega sina Jugoslavi-je ter vnetega podpornika in pospeševalca

zatornem delovanju. Pričakujemo od tebe, da se ne boš dal vplivati od nikogar, in glej, da dvigneš in zbereš res vso jugoslovansko nacionalno akademsko omladino v okvir Saveza. Mi ti iskreno čestitamo.« Besede g. Uršiča so bile sprejete z viharim odobravanjem novemu predsedniku, ki se je takoj nato v kratkih in jedratih besedah zahvalil za izvolitev in pomembno podčrtal, da hoče usmeriti delo Saveza poleg nalog, ki mu jih je omenil tovariš Uršič, še k čim večji socialni usmeritvi miselnosti in dela v Savezu včlanjenih organizacij. V imenu zbranih udeležencev kongresa je naslovil subotički delegat Ispanović toplo tovariško zahvalo ljubljanskim organizatorjem kongresa A. Uršiču, R. Marušiču in E. Vidičević kot zapisnikarjem ter vsem ostalim tihim in požrtvovalnim delavcem, da jim je uspelo privedi kongres vsaj do tega uspeha, ki ga je dosegel. Povdarjal je, da ni njihova krivda, če ni šlo vse tako, kakor bi že-

JS Nj. Vel. kralja Aleksandra I., ki so zborovalci njegov spomin počastili z dveminutnim molkom, nato pa z vzkliki »Slava!«

V svojem obširnem poročilu je predsednik predvsem omenjal Mladinski sklad Viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja za Podmladek JS, ki mu je oblastni odbor v počastitev spomina Velikega pokojnika iz svojih sredstev poklonil 50.000 Din. JS hoče pod svojimi prapori združiti vso našo mladino in jo vzgojiti v jadranskem duhu, kar se ji je do malega že tudi posrečilo. S pietetnimi besedami se je govornik nato spomnil smrti zasluženih odbornikov univ. prof. dr. Boehma, senatorja g. dr. Rožiča, zastopnika obrtništva Filipa Pristova in bivšega predsednika ter zastopnika trgovstva Frana Stupice, ki so jim zborovalci vzkliknili »Slava!«

Tudi organizacija ogran-kov je uspela, da ima-je že vsa naša mesta svoje krajevnne odbore, a v Podmladku je organizirana takorekoč vsa šolska mladina. JS je povdarjala važnost pomorstva in z vsemi silami propagirala zvezo Slovencev z morjem. Pričete so se že priprave za razna javna dela, v kratkem pa postane del-sivo vsaj celna zveza Ljubljane z Jadranom, ki ji bo sledila tudi železniška zveza.

Po aplavzu je tajnik g. dr. Jeglič prečital br-zojavne pozdrave knezoškofa g. dr. Rožmana, izvršnega odbora JS iz Splita in Kluba koroš-kih Slovencev, ki se zlasti zahvaljujejo za po-moč pri organiziranju kolonij koroške mladine na morju. Po poročilu g. Bekša v imenu veri-fikacijskega odbora je bilo zborovanje pre-kinjeno ter so zborovalci odšli na Kongresni trg k razdelitvi praporjev Podmladku.

Ob 15. popoldne je predsednik zopet otvoril zborovanje, kjer so bile vse točke, vsa poročila in predlogi sprejeti ali odklonjeni soglasno in brez debat. Za nadzorai odbor je g. dr. Pintar z najpogvalnejšimi besedami predlagal razreš-nico, ki je bila tudi sprejeta soglasno. V imenu odbora za postavlo kandidatne liste je g. inž. Zelenko predlagal doseadanega zaslužnega pred-sednika podbana g. dr. Pirkmayerja, ki je bil izvoljen med viharimi ovacijami. Tudi v upravni odbor so bili izvoljeni soglasno nasled-nji gospodje:

Bekš Joža, šef davčne uprave, Breznik Josip, načelnik prosv. odd. banske uprave, Brili Jan-ko, poslovodja, Dr. Cervinka J., primarij Novo mesto, dr. Dular Milan, direktor velesejma, Go-gala Josip, direktor trgovske šole, dr. Hlavaty Robert, zdravnik, Jančigaj Franc, mag. direktor, dr. Jeglič Zeljko, svetnik drž. žel., Jelačin Ivan, predsednik zbornice TOI, Jovanović Jovan, bri-gadni general, ga. Kmet Nada, Kos Tone, urad-nik Zadr. gosp. banke, Majcen Ciril, predsednik Zveze gostlin. združenj, Marjanović Hubert, taj-nik Učiteljske šole, dr. Murko Vladimir, tajnik Zveze jugoslov. hranilnic, Orožen Franc, sodnik Okrožnega sodišča, dr. Petrič Karel, direktor Higienega zavoda, dr. Pirjevec Karel, direk-tor trg. akademije, Pirnat Viktor, referent ban-ske uprave, Pogačnik Josip, tajnik TPD, dr. Slekhar Ivan, generalni direktor Zadr. gosp. ban-ke, Soss Karel, predsednik Združenja trgovcev, Tartaglia Kvitilijan, polk. in komandant žand. polka, Znidarič Josip, sreski načelnik, dr. Vovk Janko, odvetnik, Jesenice, a eno mesto je re-zervirano za zastopnika univerze. V nadzorni odbor so izvoljeni gg.: Joderlinič Tomo, učitelj mešč. šole, Vič, Kerševan Vekoslav, upravnik policije, Cugman Josip, direktor želez. direk-cije, dr. Pintar Ivan, zdravnik, dr. Oblak Ciril, odvetnik, dr. Zupančič Niko, minister v pok., nato so bili pa izvoljeni še delegati za glavno skupščino.

Sprejeti so bili zelo važni predlogi raznih ogran-kov in oblastnega odbora samega, a izbira mesta prihodnje oblastne skupščine je bila pre-puščena oblastnemu odboru, vendar bo pa pri-hodnja oblastna skupščina najbrže v Kranju. Smernice delovanja so bile sprejete v posebni resoluciji, zlasti so bila pa rešena važna vprašanja glede popustov na železnicah in pri raz-nih paroplovnih družbah za ekskurzije na morje. Ob 16.30 je predsednik g. Pirkmajer zaključil skupščino z zahvalo zlasti zunanjim delegatom.

Manifestacija podmladkov Jadranske Straže

Kdor je videl slavnostno razviti-je zastav podmladkov JS na Kongresnem trgu in spre-vod po mestu ter mimohod pred banovinsko

leli, zato pa bomo morali v bodoče vsi s i večjo voljo zagrabiti za delo, da premostim trenutno še obstoječe razlike. V svojem o-govoru je Uršič dejal naj se tolmači njho-prizadevanje in v delo za kongres vložen tru-samo kot dolžnost, ne pa zasluga.

Pri nadaljevanju volitev je bil izbran predsednika nadzornega odbora ljubljans-delegat R. Marušič, za predsednika čr-nega razsodišča pa Subotičan Lečić. Sk-sčina je izbrala tudi upravni odbor in ost-izvršni odbor, sprejela številne predloge o i-narini, nekaterih tehničnih vprašanjih drugo.

Preostanek dopoldneva in popoldne je o-ločen zaključnim referatom, o čemer bomo poročali. Popoldne se odpelje večina udelež-cev z dvema posebnima vlakoma na Bled, si ogleda krasoto našega gorenskega ko-Zvečer se vrnejo udeleženci na svoja domo

palaco, je dejal z največjim navdušenjem, tako lepe in prisrčne ter vesele slavno-Ljubljana še ni doživela.

Okrog odra pod Lavrenčičevo hišo, ki je l-okrašen s trobojnicami in kipom pokrovitel-Jadranske Straže Nj. Vel. kralja Petra I-se je zgrnila ogromna množica mladine, ki-štela po točnih raportih voditeljev nad 12-soč učenk in učencev vseh ljubljanskih-olokskih narodnih, meščanskih in srednj-šol. Svečanosti so prisostvovali tudi Ska-s tremi prapori, vsi udeleženci oblastne sku-pščine JS, oficirski zbor v paradihni unif-mah in nešteta množica ljudstva od blizu-daleč. Seveda je igrala tudi godba »Slog-a pred odrom so se razvrstili reprezentan-Podmladkov. Vsaka šola je poslala zastav-nošo, dva pribočnika predsednika Podmlad-poverjenika in botrico ali botra, a vsaka i-la je imela pripravljen tudi šopek za kumi-Table so označevale različne šole, ki so nos-tudi napise z gesli JS. Poleg godbe je smočni pevski zbor II. realne gimnazije p-vodstvom prof. Švajgerja, na odru so-bili glavni funkcionarji JS s predsedniko-g. dr. Pirkmajerjem na čelu, komanda-Dravske divizije div. general g. Nedeljkovi-s komandantom mesta brigadnim generalo-g. Jovanovićem, reprezentant univerze, po-župan g. prof. Jarc, načelnik Podmladko-prosvetni šef g. prof. Breznik, senator g. Gregorin, tajnik dr. Jeglič, ter glavni ara-žer g. Pirnat, a množico mladine je nadz-rovail njen voditelj g. prof. Trošt. Vse zast-vonoše in njih pribočniki ter tudi mno-druga mladine je nosilo uniformo JS, vsaj i-čepico z emblemom JS. Na odru je bil p-pravljen oltar z visokim zlatim križem-svečniki, pred njim pa miza s prapori. M-gočno se je od temnih svečanih oblek, temn-modrih uniform Podmladkarjev in paradn-uniform zastopnikov vojske odražal rdeči o-nat stol g. dekana g. dr. Mihaela Opek-Vso svečanost je oddajala radio postaja i-poslušalec je ves njen potek prav živo-nazorno opisal g. Pirnat, zato govore obja-ljamo le v najkrajšem izvlečku.

Najprej je mladino ogovoril predsednik-dr. Pirkmajer.

Govoril je o pomenu in namenu JS ter-najčastnejši nalogi mladine, da varuje na-jugoslovanski Jadran. Opozarjal je mladir-na svetost prisega praporjem JS in se spom-njal nesmrtnih junakov, ki so ustvarili sv-bodno domovino in ohranili naš jugoslovanski Jadran, nato je pa zaključil s pietetnir-besedami hvalečnosti kralju Aleksandru I-in vzklikom kralju Petru II. našemu vrhov-nemu pokrovitelju, kateremu bomo danes o-izročili praprove prisegli vernost in zvesto-bo ter predali obljubo, da bomo sledili zgl-du njegovega velikega očeta v delu za nar-e in domovino. Slava Viteškemu kralju Ale-sandru I.

Živel Nj. Vel. kralj Peter II.

Godba je zasvirala državno himno in vs-na trgu zbrana mladina jo je pela z nje.

Pred blagoslovom je spregovoril stolni d-kan, kanonik g. dr. Mihael Opeka, Opisal j-kako je Krist ljubil svojo domovino, zlasti p-morje, saj je na morju poklical Petra in A-dreja, napravil čudež, ko je morje pomiri-l iz čolna je ušil in na morju je pokazal i-ostavil Petra za poglavarja cerkve. Ves sva-naj sliši prisego mladine in zaobljubo, da i-pripravljen za domovino in morje žrtvovat-tudi svoje življenje. »Srčno rad blagoslovilj-vaše zastave, saj pomenijo vašo trdno sku-nost in voljo korakati k plemenitemu cil-j JS, pomenija pa tudi vašo zvestobo v sve-lužbi domovine. Zato bom s polno dušo in i-globine svojega srca poklical kar najobilnejš-blagoslov na vaše prapore in vas, da bi bil-vedno močni in pogumni ter zvesti združeni v-ljubezni do domovine!«

Cerkveno opravilo blagoslovitve je sprem-ljala godba, nato je pa pričel predsednik g-dr. Pirkmajer slovesno izročati zastave s-kratkim nagovorom.

Na oder so prihajali zastavonoše z botrico-ali botrom. Čim je predsednik g. dr. Pirk-majer ponudil zastavonoši zastavo, je prist-o

Nadaljevanje na 5. strani.

pila botra in nataknila na zastavo trak ali pa položila roko a zgornji del droga ter vzkliknila »Za pomorsko silo Jugoslavije!« Zastavonoša se je poklonil ter poljubil rob zastave, nato je pa vzel v roko zastavo, jo dvignil in zaklical »Čuvajmo naše morje!« Z zastavonošami je ta vzklik jadranskih stražarjev ponavljala vsa mladina. Ko je zastavonoša z botro prinesel zastavo z odra, sta ga obstopila oba uniformirana pribočnika, poverjenik in predsednik dotičnega podmladka, nato so pa odkorali na svoje prešnje mesto pred odrom.

Zastave so dobili Podmladki naslednjih šol: I. realna gimnazija z zastavonošo Radkom Schweigerjem, meščanska šola Vič s Stanislavom Petrušo in narodna šola Moste z Ivanom Ziminovičem, vsem trem je pa kumoval Izvršni odbor ter je izročil trakove g. dr. Despot. Nadalje so dobili zastave: I. deška narodna šola z zastavonošo Brankom Radeničem in botrico go. Sonja Radonič, II. deška narodna šola z Janezom Pestotnikom in botrico go. Milico Reiserjevo; III. deška narodna šola z Janezom Verbičem in botrico go. Marijo Pollak ter namestnico Marijo Rutarjevo; IV. narodna šola z Jožetom Štrukljem in botrom Dragom Kosmom, obč. svetnikom in predsednikom Udruženja grafičnega delavstva

go. Fanči Hodnikovo; meščanska šola Moste z Rajmundom Kolečo in botro gđ. Luizo Mergenthalerjevo; meščanska šola Zg. Šiška z Danilom Radetičem in botro go. Anico Kisovčevu; meščanska šola St. Vid z Zvonimirjem Ovnom in botro go. Suzano Omejevo; uršulinska notranja šola z Jožico Plahuta in botro go. Cecilijo Kračnerjevo; učiteljska šola z Vinko Žitnikom in botro go. Angelo Poženelovo; klasična gimnazija z Mirkom Ljubičem in soprogo podbana go. dr. Pirkmajerjo za botro; II. realna gimnazija z Bogomirjem Pustom in s soprogo bivšega ministra g. Mohoriča za botro; III. realna gimnazija z zastavonošo gosp. Tavčarjem in s go. soprogo soprogo direktorja Hočevarja za botro; škofijska klasična gimnazija St. Vid z Jožetom Sajetom in botro go. Jožico Zajčevu; mestna ženska realna gimnazija s Karlo Kapusovo in soprogo generalnega direktorja TPD go. Skubičevu za botro, obenem je pa pripela na zastavo še drugi trak gđ. Tatjana Slamičeva v imenu darovalke ge. Slamičeve; Trgovska akademija z Oskarjem Revnom in botrom prof. dr. Blažem Svetelom; dvorazredna trgovska šola z Marjanom Bankom in obč. svetnikom g. Josipom Olupom za botra, trgovska nadaljevalna šola z Ernestom Aljančičem in veletrgovcem g. Albinom Smrkoljem za botra; Osrednji zavod za žensko obrt z Viktorijo

mladinski pevski zbor II. realne gimnazije s takim elanom in navdušenjem, da so Podmladki z njo pokazali vso neugnano živo silo mladosti.

Naglo se je pričel s Kongresnega trga razvijati prekrasen spreved za godbo »Sloge« po Selenburgova ulici, Aleksandrovi cesti in Bleiweisovi cesti. Sprejaj so korakali Skavti s 3 prapori in zastavonoše z novimi prapori s častnim spredstvom, za njimi pa funkcio-

nari Jadranske Straže že prej imenovanimi dostojanstveniki in ud.

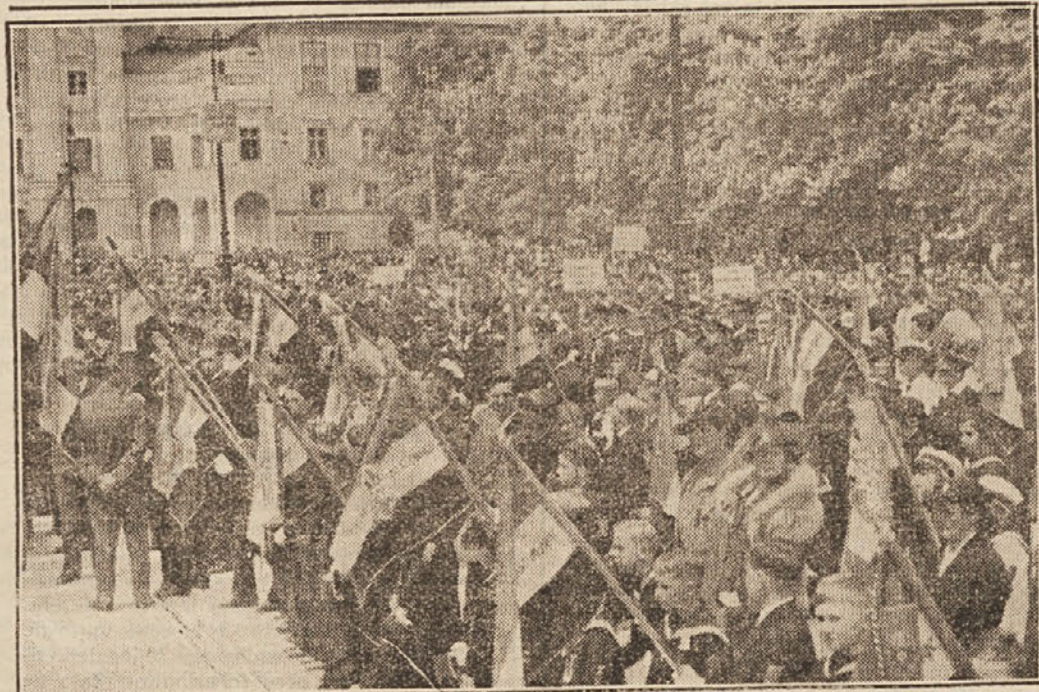
Po sprevedu so odšli udeleženci skupščine v restavracijo »Zvezdo« k skupnemu kosilu, kjer sta govorila predsednik g. dr. Pirkmajer in zastopnik Izvršnega odbora g. dr. Ilija Despot, ki je izrazil največje občudovanje naše JS, zlasti je pa poudarjal svoje obžalovanje, da ni videla vsa Jugoslavija, kaj zmorejo v JS združeni Slovenci.

Oblastna skupščina Jadranske straže v Mariboru

Maribor, 12. majnika.

V nedeljo je bila v Mariboru X. oblastna skupščina Oblastnega odbora Jadranske straže v Mariboru. Vršila se je v posvetovalnici na magistratu in so se je udeležili skoraj polnoštevilno delegati vseh krajevnih organizacij in poverjeništev. Na

je bilo skupno včlanjenih 5328 članov. Ogromno pa je število podmladkarjev, o katerih na vodi evidenco sekcija za podmladek JS pri banski upravi v Ljubljani. — Vzorno so bili vođeni administracijski posli, ki jih izvršuje gđ. Nada Orlova. Vsega je došlo 2092 dopisov, odposlanih

Skupina novih praporov pred odrom na Kongresnem trgu

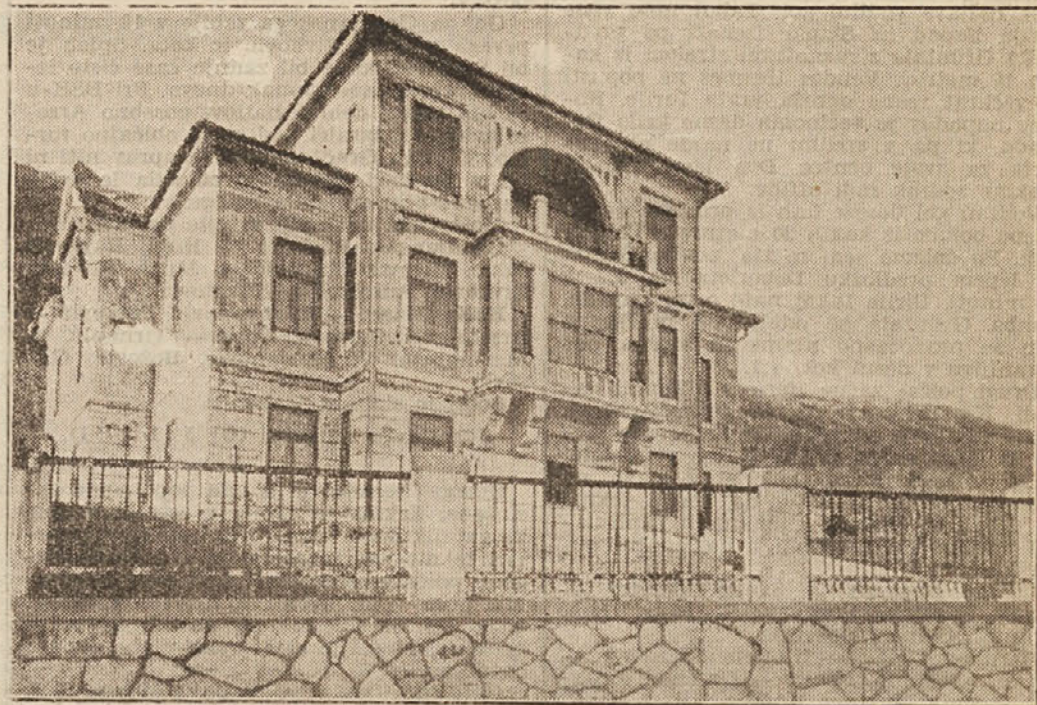
Jugoslavije; VI. deška narodna šola z Janezom Blancem in go. inž. Dedekovo za botro; narodna šola Barje z Ivanom Steletom in botrico go. Marijo Jevčevu; vadičnica z Bojanom Pirkmajerjem in botrico go. Cenko Vovkovo; manjšinska šola z Golfom Reinoltom in botrico go. Lizo Majerjevo; narodna šola v Marjanišču z Adamom Vlachyjem in botrom Josipom Šilihom; licejska narodna šola s Tatjano Korunovo in botro Miro Engelmanovo; I. dekliška narodna šola z Marjetico Pirkmajerjevo in botro go. Marijo Pirkmajerjevo, soprogo predsednika JS; IV. dekliška narodna šola z Mileno Pirkovičevu in botro šol. upraviteljico Marijo Tadarjevo; uršulinska zunanja narodna šola s Stanko Bukobnikovo in botro Stanislavo Vorina; narodna šola Lichtenhurnovega zavoda z Ivico Polajnkovo in botro go. Marijo Musarjevo; narodna šola Vič z Aljošem Furlanom in botrom Stankom Knezom; narodna šola Zg. Šiška s Francom Požarjem in botro go. Požarjevo; narodna šola St. Vid z Bogdanom Pavličem in botrom g. Stankom Rozmanom; I. deška mešč. šola s Stanislavom Meljo in katehetom g.

Kresetovo in go. Jerico Podobnikovo za botro in končno dr. Krekova gospodinjska šola z Geli Marinčevu in gđ. Marijo Stupica za botro.

Pohvalno moramo omeniti, da so botrice in botri nosili vse stroške za zastave in trakove ter še posebej obdarovali Podmladke posameznih šol.

Praporščak I. drž. realne gimnazije Radko Schweiger se je po prevzemu zastave zahvalil v imenu vseh praporščakov in podmladkov s krepko besedo: »Gospod predsednik! Ponosni sprejemamo sveto naše znamenje in varovali ga bomo verno, požrtvovalno in zvesto do poslednjega diha ter z njim nemo klicali slehernemu Jugoslavanu: »Čuvajmo naše morje!«

Kakor bučanje morja so zavalovali vzkliki navdušene mladine in odraslih po Kongresnem trgu in Zvezdi, ko je mladino ogovoril zastopnik Izvršnega odbora JS g. dr. Despot, ki je Podmladke s plamtečimi besedami na-

Mladinski dom Viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja v Bakru last mariborskega obl. odbora JS

skupščino pa so poslale svoje zastopnike tudi civilne in vojaške oblasti, kakor tudi vse mariborske nacionalne organizacije. Predsedoval je skupščini predsednik mariborskega oblastnega odbora, mestni poglavar dr. Lipold. Njegove uvodne besede so veljale spominu blagopokojnega viteškega kralja, ki je bil prvi in največji čuvaj našega Jadrana. V počastitev njegovega svetlega spomina so navzoči zaklicali trikratni »Slava!«. — V pozdrav pa so zborovalci zaklicali svojemu najvišjemu zaščitniku Nj. Vel. kralju Petru II. trikratni »Živio!« in obenem z velikimi in navdušenimi ovacijami sklenili, da se mu pošlje udanostna brzojavka. Središnjemu odboru JS v Splitu pa je bila odposlana pozdravna brzojavka.

Jednato, a kljub temu obširno je bilo poročilo upravnega odbora, ki ga je podal dolgoletni in požrtvovalni tajnik oblastnega odbora JS strokovni učitelj Janko Pirc. Iz poročila se zrcali velik idealizem in brezprimerna ljubezen stražarjev lepega Jadrana do dela in smotrov, ki jih organizacija zasleduje.

Letošnja oblastna skupščina je bila jubilejna, ker je poteklo deset let, odkar obstaja v severnem delu Dravske banovine Oblastni odbor JS s sedežem v Mariboru. Razveseljivo je dejstvo, da se je ideja JS tako globoko ukoreninila med prebivalstvom na severni meji in da ljubezen do našega Jadrana in trdna volja čuvati ta naš biser, prodira med najširše plasti naroda. Na izvršeno delo so naši stražarji morja lahko upravičeno ponosni, ker so uspehi res lepi in zavidanja vredni. Ideološka delavnost oblastnega odbora je bila v glavnem usmerjena poglobitvi ideje JS. V to svrhu so imeli krajevni odbori in poverjenišstva številna in različna predavanja, ponazorjena tudi s skriptičnimi slikami, ali pa filmom. V propagandne svrhe je bilo razdeljenih med narod več tisoč brošur, ki obravnavajo smotre organizacije. Živahna propaganda se je vodila tudi po časopisu, ki je vedno s polnim razumevanjem bilo v pomoč.

Delovanje oblastnega odbora je bilo izredno bogato na prireditvah, ki so prav tako imele vse propagandne značaj za JS in za naš Jadran. Izredno dobro je uspel »Jadranski teden«, ki je bil zaključen z ogromno manifestacijo v Celju, ki je na videen način pokazala moč organizacije. Mnogoštevilne so bile prireditve krajevnih organizacij, ki so uspelo pred vsem v moralnem oziru. Med izredno uspele prireditve pa je treba šteti tudi tradicionalno akademijo podmladkarjev JS, kjer so nastopile vse mariborske meščanske in srednje šole.

Podrobna organizacija izkazuje, da je bilo v oblastnem odboru v preteklem letu včlanjenih vsega 96 edinic t. j. 33 krajevnih odborov in 63 poverjeništev, v katerih

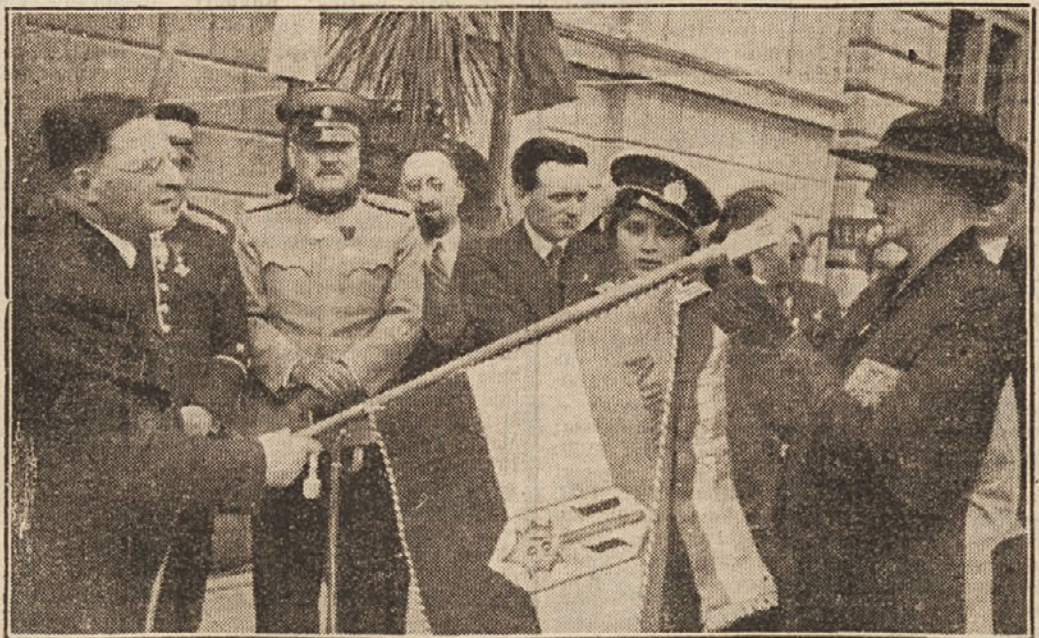
pa je bilo 1356 okrožnic in drugih pošiljk.

Blagajniško poročilo, o katerem je referiral zaslužni blagajnik Ante Lavrenčič nudi lepo sliko o pametnem in smiselnem denarnem poslovanju. Iz njega posnemamo samo, da je znašal denarni promet 658.195 Din in sicer je bilo dohodkov 363.952 Din, izdatkov pa 294.243 Din. Premoženje oblastnega odbora z vsemi ogranki predstavlja vsoto 202.038 Din. Za desetletnico — lasten dom na Jadranu

Doslej so pošiljali ogranki oblastnega odbora, kakor tudi podmladek svoje članstvo na letovanje v že obstoječe kolonije drugih oblastnih odborov. V tem oziru se je sedaj obrnilo na boljše. Končno se je uresničila želja vseh naših jadranskih stražarjev, da imajo sedaj lasten dom, v katerem bodo lahko vsaj za nekaj tednov pozabili na tegobe življenja in se za skromen znesek navžili dalmatinskega sonca in zdravja. Dom, ki je krasna dvonadstropna stavba stoji v Bakru. JS ga je kupila od bakerske občine. Razmeroma je kupnja doma poceni, saj bo veljal z vso opremo in ureditvijo nekaj nad 300.000 Din z urejenim kopališčem in vrtom pa bo predstavljala vrednost pol milijona letih, je umestno, da se na tem mestu ponovno opozori vse prijatelje in oboževalce Jadrana in naše mladine, da prispevajo po svojih možnostih za dom v Bakru, ki bo gotovo v ponos vsega prebivalstva severne meje. V počastitev spomina velikega pokojnika, bo ponosa stavba nosila naslov »Mladinski dom viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja«. S tem je oblastni odbor JS v Mariboru najlepše počastil spomin na blagopokojnega kralja, ki mu je bila pri srečju vedno skrb za zdravje naše mladine.

Pri volitvah so bili soglasno izvoljeni: za predsednika mestni poglavar dr. Lipold, za podpredsednike dr. Rapotec, dr. Goričan in Ladislav Jerše, za tajnika Janko Pirc (namestnik Saša Petrovič), za blagajnika Ante Lavrenčič (namestnik Vlado Bertonec); odborniki pa so: dr. Gorišek, inž. Slajmer, polkovnik Nikolič, ga. Maistrova, ga. Ašičeva, ga. Mirovičeva, prof. Pregelj, ravnatelj Mastnak, Miloš Osel, Milan Mlakar, ravnatelj Kadunec, ravnatelj dr. Herić, dr. Jančič, Stanko Detela, inž. Kukovec, Amaljetič Drago in Jug Drago. — Nadzorni odbor tvorijo: dr. Josip Leskovic, Franjo Bureš, Ferdo Pinter.

Ponovno poudarjamo, da je letošnja jubilejna skupščina mariborskega oblastnega odbora JS pokazala ogromen napredek organizacije. V složnem delu izpopolnjevanju nove uprave pa bodo sadovi dela gotovo še lepši in bo nastopila kmalu doba, ko ne bo kraja, kjer bi ne bilo jadranskih stražarjev, ki se bodo v polni meri zavedali važnosti vodilnega gesla: Čuvajmo naše morje!

Izročanje novih zastav Podmladkom. Predsednik oblastnega odbora JS g. dr. Pirkmajer izroča zastav oPodmladku ženske realne gimnazije. Od leve proti desni vidimo predsednika g. dr. Pirkmajerja, za njim nekoliko diviz. generala g. Nedeljkičeviča, nato podpredsednika JS brigad. generala g. Jovanoviča, podžupana g. prof. Jarca, zastopnika Izvršnega odbora JS g. dr. Ilijo Despota iz Splita, zastavonošo gđ. Vlaslo Kapusovo in botro go. Skubečevu.

Andrejem Azmanom za botra; II. deška meščanska šola z Božom Gorjupom in botro go. Gusti Gorupovo; I. dekliška meščanska šola z Antonijo Repeževu in botro Miroslavo Leitgebovo; II. dekliška mešč. šola z Ivo Dobnikarjevo in botro go. Batelinovo; meščanska šola zavoda Lichtenhurn z Bredo Polakovo in botro go. Matildo Turkovo; vnanja uršulinska meščanska šola z Viko Zejevo in botro

vduševal za Jadransko Stražo in njene ideje. G. Pirnat je nato prečital brzojavne pozdrave knezoškofa g. dr. Rožmana, odborov JS v Splitu, Beogradu, Zagrebu, Sarajevu itd., nakar je načelnik slovenskih Podmladkov prosvetni šef g. Breznik imel globok nagovor. — Vihar vzklikov je predrila vesela in pogumna nova himna Podmladkov JS, ki jo je zapel

Italija zapuša deflacijsko politiko

»Frankfurter Zeitung« prinaša zanimiv članek svojega rimskega korespondenta, ki ilustrira današnje gospodarsko politiko Italije. Zaradi važnosti vprašanj, ki so tudi za nas zanimiva, posebno sedaj, ko se bližamo sklenitvi nove trgovinske pogodbe z našo zapadno sosedo, prinašamo ta članek v celoti.

»Zadnji«

»Dodam lahko, da smo bili zadnji.« S tem medklicem je v zbornici Mussolini prekinil govor Lantini, državnega tajnika v ministrstvu za korporacije, ko je ta opravičeval novo trgovsko in gospodarsko politiko in zlasti kontingentiranje uvoza. Taki medklici niso pogosti. V njih izrečeno stališče zato deluje tem intenzivnejše, čeprav je sedaj v Italiji mnogo sil na delu, ki skušajo iz korporativne ideologije teoretično opravičiti omejitve gospodarske svobode, ki jo je vsilil fašistični vodja, da se je Italija proti svoji volji radi postopanja drugih držav smatrala za prisiljeno, da najprej podvrže devizni trg in nato ves uvoz, strogi kontroli.

Dejansko lahko trdi Italija o sebi, da je po načelih fašistično-korporacijske ustave skušala ohraniti privatno iniciativo kar najbolj neokrnjeno in da je šele radi stiske pričela z radikalnim oviranjem zunanje trgovine, ko je kopneča zlata podlaga zavoda Banca d'Italia začela delovati kot alarmni signal. Na svetovni gospodarski konferenci v Londonu, kjer je šlo za sprejem čisto teoretičnega stališča, je nastopila Italija kot ena najodločnejših zagovornic svobodnega gospodarstva. Doma so njeni odgovorni govorniki vedno iznova poudarjali, da je avtar-kija nemogoča.

Rezultati deflacijske politike!

Ker ni smela biti ogrožena stabilnost valute, je bila Italija prisiljena, zavzeti kurz znižanja cen. Iz tega so si obetali prilagoditev na vedno naraščajoče težave na izvoznem trgu. Znižanje cen naj bi olajšalo izvoz in hkratu uvoz ter na ta način po klasičnem vzgledu pomagalo Italiji premagati krizo, ki je v Italiji zelo zgodaj prišla do izraza v trgovinski bilanci. Prvi veliki korak v deflacijo so napravili Italijani o priliki stabilizacije lire 1. 1926. pod geslom »Kvota 90« (nova pariteta z angleškim funtom enim izmed mnogih, ki so o njem smatrali, da je kurzo previsok). Drugi je sledil po nastanku svetovne krize 1. 1930. pod geslom »Kvota 4«. Cene naj bi se znižale na 4kratni znesek iz predvojne dobe. L. 1934. je končno prišel zadnji. To pot pod geslom »Kvota 3«. Z vsemi temi ukrepi se je posrečilo, spraviti indeks veletrgovine (1913 = 100) od 691 za časa stabilizacije na najnižjo točko 273 v juliju 1934. Indeks za preživljanje se je znižal od 516 l. 1926. na 329 v drugem polletju l. 1934. Prilagoditev spremenjenim pogojem svetovnega gospodarstva, ki se izraža v razvoju cen, se je torej v znatni meri posrečila. Ta naravni razvoj je bil pospešen po neposrednih ukrepih in vplivih. Uradniške plače so bile dvakrat, l. 1931. in 1934., z zasilnimi uredbami znižane, vselej za okrog 12%. Enako tudi delavski zaslužki, čeprav ne v tolikšni meri in pa s pomočjo ukrepov, ki so bili manj vidni. Znižanje najemnin je bilo izsiljeno z odredbami. Prizadeti krogi so našli iz mreže, v kakršne so jih zapletli, različne izhode, v splošnem pa se je znižanje cen vendarle posrečilo, kar priča razvoj indeksov.

Vzporedno s to deflacijsko politiko znižanja cen se je pojavljala druga tendenca, ki je delovala vprav v nasprotni smeri. V kolikor je bila

deflacija izsiljena že s stabilizacijo, je prinesla polome in plačilne težave velikih industrijskih in finančnih podjetij s seboj. Te so poskušali zavrti s subvencijskimi akcijami, da bi preprečili prevelike pretresljaje. Italijanska banka je bila radi tega prisiljena, vzdrževati kreditni volumen. Nižajoče cene so spravile v težaven položaj važne gospodarske panoge, v prvi vrsti zlasti kmetijstvo. Zato so pri nekaterih proizvodih začeli proti akciji znižanja cen, nasprotno akcijo: vzdrževanje cen. Brezposelnosti so skušali priti v okoliš javnih del, z gradnjo cest, z elektrifikacijo in melioracijo zemljišč v velikem obsegu. Torej z ukrepi, ki so močno vplivali na trgovsko bilanco, ker so povzročili potrebo po uvozu, ki ga niso mogli kriti z izvozom. Končno je tako z vidika preskrbe dela, kakor tudi radi trgovinske bilance, dobila stara politika zaščite domače industrije, novo močno zaslonbo. Posebni nacioanlno-politični cilji fašizma so tu delovali skladno z ukrepi, ki jih je narekovala kriza. Oporovano načelo svobode v zunanji trgovini je bilo na ta način s carinami in kontingentiranjem močno omajano. V zadnjem času je igrala ta vrsta ukrepov, ki pospešujejo dviganje cen, najvažnejšo vlogo. Na ekspanzivne ukrepe je ugodno vplivalo tudi umetno znižanje obrestne mere, ki so ga povzeli zaradi izvedbe konverzije. To obrestno politiko so smatrali za upravičeno, ker je bilo videti, kakor da je vrhunec svetovne gospodarske krize že prekoračen. Vse skupaj je zadržalo še temeljitejši padec cen in izdatkov, in je končno dovedlo do splošnega premika posameznih elementov v sestavi cen. Na prilagoditev na svetovni položaj ni pri tem nihče več mislil. Šlo je samo za ukrepe čisto notranjega značaja.

To notranje nasprotje v gospodarski politiki na splošno ne preseneča. Opazimo ga malone povsod, kjerkoli doseže pritisk gospodarske krize izvestno mero. Logično premišljena in kot smernica neobhodno potrebna jasna linija, se čisto izkaže kot praktično neizvedljiva. Končno zavisi vse od tega, da ne postanejo nasprotja neznosna in da se kurz v daljšem času polagoma izgladi. Poživitve zunanje trgovine, ustavitve ali celo preokret v padanju cen na svetovnem trgu bi kmalu izgledala hrapavost v prilagoditveni italijanski politiki. To okrevanje pa ni nastopilo v zadostni meri. Hrapavosti so zbog tega vedno bolj motile. Cilj prilagoditve se je oddaljeval, čim bolj so mu pluli nasproti. Končno je postalo dvomljivo ali bo mogoče držati pričeto osnovno smer. 16. februar z novo politiko kontingentiranja je pomenil dan za preokret. Nova smer ni več zahtevala prilagoditve in znižanja cen, ampak čim večjo sprostitve iz dolžnostne zapletenosti s svetovnim gospodarstvom. Kar so bili prej samo posamezni pojavi, nasprotujoči temeljnemu kurzu, to je postalo sedaj temeljno načelo. Seveda dosledna izvedba tega tudi sedaj ni mogoča, niti zaželjena, kakor ni bila prej. Morda bi celo lahko rekli, da manj kakor prej. Praktične meje leže namreč sedaj še bolj na dani.

Obremenitev bodočnosti

Vsi ukrepi, kar jih je bilo prej izvršenih kot oddaljevanje od osnovne linije znižanja cen, so se morali končno zgostiti v naknadno obremenitev državnega gospodarstva: Subvencioniranje podjetij, valoriziranje proizvodov, javna dela itd. S tem nikakor nečemo osporavati, da bi v nasprotnem slučaju iz čedalje manjšajočih se davčnih dohodkov, nastal prav tako težaven proračunski primanjkljaj. V času naraščajoče konjunkturi bi bila tudi ta bremena znosna, nikakor pa ne ob vedno večji deflaciji. Treba je bilo delati vedno nove dolgeve in venomer

vnaprej obremenjevati proračune. Izza l. 1928. je narasel notranji dolg od 83 milijard lir na 103 milijarde. Vnaprejšnja obremenitev bodočih proračunov dosega, preračunjena v današnje protivrednost okroglih 30 milijard.

Ako bi za gospodarstvo hoteli obdržati današnje deflacijsko linijo, bi potrebe državnega gospodarstva to malone onemogočilo. Kreditna potreba narašča, centralna banka mora temu ustrezati in ne more z utesnitvijo denarnega in kreditnega obtoka nič več slediti akciji padanja cen, najmanj pa je pospeševati. Povišanje diskonta, ki je v novembru sledilo neposredno sklenitvi zadnje konverzije, je bilo videti kakor še vzgon v to smer. Toda 25. marca je sledil nov padec, ker je bil med tem ustvarjen s politiko kontingentiranja pogoj za avtonomno, tudi z dviganjem cen združeno politiko.

Italija je odkrito želela obnovitev večje svobode za mednarodno izmenjavo blaga. Poleg pogojev zunaj v svetu pa je treba tudi v njenih lastnih prejšnjih ukrepih iskati povodov, ki so končno dovedli do stroge kontrole in omejitve uvoza.

Gospodarske vesti

— **Gasilska razstava.** Letos priredi Gasilska zajednica Dravske banovine, ob priliki Ljubljanskega velesejma od 1. do 11. junija, veliko gasilsko razstavo. Vsi bratje gasilec, kot posamezniki, vse edince, čete, župe, naj že sedaj priskočijo razstavnemu odboru na pomoč, da lahko pokažemo vsej javnosti naš postopen gasilski razvoj. Sedemdesetletno delo na gasilskem polju bo razstava zelo nazorno prikazala vse porodne bolečine začetka, tako na organizatoričnem, kakor tudi tehničnem polju, do današnjega dne. Posla s pripravami bo ogromno. Razstava mora odgovarjati v vsakem pogledu, da častno uspe v ponos gasilcev Dravske banovine.

— **XV. Ljubljanski velesejem** od 1. do 11. junija t. l. bo bogato zaseden z vsemi proizvodnimi domače industrije in obrti. Posebno bogate bodo razstave pohištva, tekstilnih izdelkov, preprog, galanterije, raznih praktičnih novosti, usnja in usnjenih izdelkov, poljedelskih strojev in avtomobilov. V okviru letošnjega pomladanskega velesejma bo tudi razstava Zveze gospodinj pod naslovom »Žena in obrt«. Pokazala nam bo, kako se je žena v borbi za lastno eksistenco spričo velikih zahtev realnega življenja XX. stoletja praktično uveljavila v raznih poklicih. Razgrnila bo pa tudi pred nami stremilnice današnje žene, s čim manjšo porabo časa in energije, doseči čim večjo popolnost, zunanjo in notranjo dovršenost svojega dela. Tehnični višek te razstave pa bo modna revija, ki ima predvsem namen odločno poudariti, da imamo, kar se obleke tiče, sami doma vsega dovolj in da lahko glede izdelave in krojev tekmujejo brez skrbi s tujino. — Živi modeli se bodo predstavljali občinstvu, oblečeni po modi, bodisi kar se tiče klobukov, obleke, obutve itd. Domače žentstvo se bo lahko na ta način najbolj nazorno prepričalo o visoki vrednosti domačega blaga in domače izdelave. Ta del razstave bo odprt popoldne in tudi zvečer ob svitu reflektorjev in žarnic. Med odmori bo skrbel za zabavo bogat program, ki bo obsegal glasbene, plesne in pevske točke. Z lutkovim odrom in otroškimi komadi pa bo preskrbljeno za deca in odrasle. Druge posebne razstave so: poučna razstava o domači volni in njeni uporabi, kjer se bo predvajalo tudi tkanje volnenih izdelkov. Velika gasilska razstava. Razstava onih vrst in plemen malih živali, ki so posebne važnosti za naše ljudi, da jim bo reja res prinašala uspeh in dobiček. Obiskovalci imajo na železnicih 50odstotni popust. Ko kupijo vozno karto, naj zahtevajo tudi rumeno železniško izkaznico za Din 5.— Na velesejmu dobe potrdilo o obisku, nakar jim vozna karta z železniško izkaznico velja za brezplačni povratek.

— **Prevozne olajšave** za potnike in razstavno blago, namenjeno na XV. Ljubljanski velesejem, ki bo od 1. do 11. junija, so dovolile sledeče tuje države: Avstrija, Bolgarija, Češkoslovaška, Francija, Grška, Italija, Madžarska, Nemčija, Poljska, Rumunija in Švica.

— **Prometni minister** je dovolil popust za prevoz okroglega lesa iz postavke 267 tarife za prevoz blaga, dalje tesanega in žaganega lesa od Mokre gore—Beograda Sava po post. za 10.000 kg 11.90 Din za 100 kg, dalje za izdelke iz lesa po postavkah za 500 kg, 22.80 Din za 100 kg in za 10.000 kg po postavkah 1 Din za 100 kg. Ti popusti veljajo samo za pošiljke tistih podjetij, ki se pismeno obvežejo, da bodo vse svoje pošiljke v gornji relaciji prevažale izključno po železnici.

— **Uprava glavne državne zveze obrtniških združenj** kraljevine Jugoslavije je sklenila na eni svojih zadnjih sej sklicati za 26. t. m. plenum zveze, za 18. junija t. l. pa državni kongres obrtnikov. Med drugimi vprašanji pridejo na tem kongresu na dnevni red tudi vprašanja o nelojalnem tekmovanju med obrtniki, o javnih delih in o neupravičenem izvrševanju obrta. Kongres se bo vršil v Beogradu v slavnostni dvorani obrtne zbornice.

— **Stečaj in prisilne poravnave.** Po podatkih združenj državne statistike je bilo meseca aprila t. l. v vsej državi 15 stečajev in 15 prisilnih poravnav izven stečaja. Po banovinah se razdelje takole (prva številka stečaji, druga pa prisilne poravnave): vardarska banovina 1 (0), vrbaska 1 (0), dravska 4 (3), drinska 1 (0), dunavska 1 (4), zetska 1 (1), moravska 0 (0), primorska 1 (1), savska 2 (5), področje uprave mesta Beograda 2 (1). V istem mesecu lanskega leta je bilo 26 stečajev in 28 prisilnih poravnav izven stečaja, in sicer po banovinah: vardarska banovina 8 (0), vrbaska 0 (2), dravska 7 (5), drinska 2 (3), dunavska 1 (4), zetska 2 (1), moravska 0 (0), primorska 1 (1), savska 3 (10), področje uprave mesta Beograda 2 (2).

— **Naša pohištvena obrt** bo prav lepo zastopana na letošnjem spomladanskem velesejmu v Ljubljani od 1. do 11. junija. Na tej razstavi bo vsakdo videl, kako se naši mizarski mojstri trudijo v vsem, da bi ustregli kupcu. Današnje pohištvo je odvrlo nekdanjo ornamentiko, ter je gladko, masivno in prostorno, odgovarjajoče popolnoma sedanjim gradbenim tehnikam. Razstavljene bodo vsakovrstne spalnice, jedilnice, saloni, gosposke, dekliske in otroške sobe. Gospodinje posebno opozarjamo na novodobno kuhinjsko pohištvo, ki je napravljeno tako praktično, da prihrani gospodinji mnogo naporovnega tekanja sem in tja po kuhinji in brezpotrebno zamudo časa. Vsak, ki mu je v mislih nakup nove opravne, naj si pride na velesejem ogledat izdelke naših iznajdljivih mizarjev. Pohištvena razstava obsega preko 1.000 m².

— **Razstava male obrti** na letošnjem XV. Ljubljanskem velesejmu od 1. do 11. junija, ki jo priredi banovinski urad za pospeševanje obrti, bo nameščena na zunanji strani paviljona »E«. Tu bo razstavila naša mala obrt, da si opomore in pridobi nova naročila in zaposlitve.

MALI OGLASI

Vsaka beseda 50 par. Najmanjši znesek 5 Din. Drž. in ban. davek 3 Din. Oglasniki, ki iščejo službe, plačajo samo po 25 par za besedo. Pri malih oglasih reklamnega značaja stane petina vrsta 2 Din. Na pismena vprašanja je priloženo za odgovor 2 Din v znakah. — Mali oglasi plačljivi takoj pri naročilu.

HISO, pritlično, 3 sobe, kuhinja, pritlikline, 1100 m² vrta, hiša v dobrem stanju, začetkom Rožne doline, prodaja za Din 65.000.— »Posest«, Miklošičeva cesta 4/II.

VILO, pred vojno zidano, v Zg. Šiški, 6 minut od tramvaja, 4 dvosobna stanovanja, zaprta veranda, vpeljana elektrika, vodovod, 1000 m² vrta, prodaja za Din 250.000.— »Posest«, Realitetna pisarna, Miklošičeva c. 4.

ENONADSTROPNA HIŠA, l. 1927. novozidana, blizu Karlovskega mosta, v pritličju lep trgovski lokal z opremo, velika kuhinja, veža, 1 velika stanovanjska soba, skladišče—v I. nadstropju 5 sob, kuhinja, kopalnica, pritlikline, veranda, za hišo 21 m dolgo skladiščno poslopje, s kletjo, pralnico, hlevom, šupo itd. ca. 1300 m² vrta, naprodaj za Din 375.000.— pri »Posest«, Realitetna pisarna, Miklošičeva c. 4/II.

ENONADSTROPNA, NOVOZIDANA VILA s 3 stanovanji po 2 sobi, kuhinja, kopalnica, pritlikline, najsolidnejše izdelana 700 m² vrta, za Bežigradom, na prodaj za Din 300.000.— pri »Posest«, realitetna pisarna, Miklošičeva cesta 4.

NOVOZIDANA, ENONADSTROPNA VILA začetkom Mirja, 7 sob, pritlikline, krasno urejen vrt, v hiši centralna kurjava, ves komfort, naprodaj za Din 400.000.—. Možno je prevzeti nekaj hipoteke. Naslov pri »Posest«, Realitetna pisarna, Miklošičeva c. 4.

GOSTILNO na prometni cesti, z 2 sobama kuhinjo, vrtom, z inventarjem odda za mesečnih Din 1400.— »Posest«, Miklošičeva cesta št. 4/II. Potrebna kavčija Din 4200.— »POSEST«, Realitetna pisarna, Ljubljana, Miklošičeva cesta 4, odda v najem: enosobna, dvosobna in trisobna stanovanja v centru mesta v vseh predmestjih, po ugodnih najemninah. Sprejema prijave za oddajo stanovanj brez provizije za oddajalca

Naprodaj

so dobro ohranjeni stroji:

- 1 za konfeti,
 - 1 za serpentine,
 - 1 za gumiranje in lakiranje z letecim trakom,
 - 1 za izdelavo papirne volne,
 - 1 kompletna litografija
- INDUSTRIJA**
VILKO WEIXL, MARIBOR

Za mal' d'narja dost' muzke

PLOŠČE — GRAMOFONE izposojamo, zamenjavamo, prodajamo in kupujemo
ELEKTROTON
d. z. o. o.
PASAŽA NEBOTIČNIKA

Halo!

Obiščite na novo otvoreno

gostilno in kavarno

Kolezija

Za obilen obisk se priporoča

PAVLA KAVČIČ
Mencingerjeva ul. 4

INSERIRAJTE V
„GLASU
NARODA“!

Speletič Albert

sobno slikarstvo

Ljubljana

Emonska 25

Telefon 3175

Dokler traja zaloga

RAZSTAVA

dobro ohranjenih rabljenih

avtomobilov vseh znamk in vseh modelov

„DESA“, Ljubljana

Tyrševa cesta 24 Telefon 22-92

Ali ste se že naročili na „Glas naroda“?

„Slavija“

Jugoslovanska zavarovalna banka v Ljubljani

Gosposka ulica 12, telefon števil. 2176, 2276.

Podružnice: Beograd, Zagreb, Sarajevo, Osijek, Novi Sad in Split

Bogastvo polarnih krajev

Dežela, ki leži daleč na severu vsa v ledu in snegu — Grenlandija — je gotovo veliko čudo narave. Večne dni in večne noči poznajo samo tukaj. Tukaj nič ne raste, pa je vendar vse tako živo kakor v pragozdu. Po temnem morju plavajo ogromni ledeniki, nebo pa osvetljuje v vseh mogočih barvah polarni sij!

Ljudje pa ne prihajajo semkaj občudovat le lepoto narave. Grenlandija je več — ta pokrajina je bodočnost sveta! Danes se za te kraje živo zanima tudi že svetovno gospodarstvo; danes namreč še nihče ne ve, kakšno odločilno vlogo bodo igrali ti kraji v svetovnem gospodarstvu: tu je namreč vsega v izobilju, zlata in dragih kamnov, premoga in marmorja in sploh vseh rud. Zato se denarni mogotci vsega sveta željno ozirajo na te kraje.

Nedavno je predaval v Kopenhagenu neki danski inženjer, ki to polarne kraje prav dobro pozna, o najdbah zlata in diamant-

ov v teh krajih. Zakladi, ki jih krije v sebi ledenik Kamaruju, so neizmerni. Povsod, kjer so ledenik raziskovali, so našli zlato in na diamante.

Danes govori vsa Danska o zlatu na Grenlandiji. Dansko časopisje pa zahteva dan na dan, da je treba te naravne zaklade ohraniti za Dansko. Vprašanje pa je, če bodo Danci sami mogli spraviti toliko kapitala skupaj, kakor ga je treba za dviganje teh zakladov.

Danci so pa gospodarji otoka in od njih je odvisno, komu dovolijo pristop na otok in komu ne. Velekapitalisti radi tega že pritiskajo na Dancs z vsemi sredstvi, da jih omehčajo in izsilijo od njih razne koncesije. Danci pa so se doslej dobro držali in niso popustili. Ni pa izključeno, da se bodo sčasoma vdali in takrat bo zagospodoval tudi v polarnih krajih požrešni in nenasitni svetovni velekapital.

Medicinski drobiž

Najvišja toplota, kar so je mogli doslej ljudje prenesti, je merila 111 stopinj. Dva ameriška učenjaka sta se dala namreč zapreti v peč s to toploto in sta vzdržala v njej 12 minut.

V vseh delih sveta živijo ljudje, ki uživajo zemljo. Taki ljudje posebno radi jedo glino in krečo. Zato so zdravniki mnenja, da gre pri tem za neke vrste zdravljenje.

Kakor so ugotovili, vpliva jantar, da se kri

prehitro ne strdi. Zato izdelujejo aparate za prenos ali pretok krvi iz jantara.

Otroci rastejo najbolj od aprila do junija, najmanj pa od decembra do marca.

Zdrav človek potrebuje na leto povprečno po 666 kil hrane. Vsak dan rabi 90 gramov beljakovin, 60 gramov maščobe in 450 gramov ogljikovih hidratov (kruh, krompir itd.).

Človeški možgani so dvakrat težji kakor živalski. Možgani moških tehtajo povprečno po 1300, žena pa po 1200 gramov.

Abesinski cesar s puško na rami

Medtem ko abesinskega cesarja običajno vedno spremlja poseben nosač z njegovo puško na rami, nosi pri cerkvenih svečanostih cesarsko puško sam cesar.

Že pred 1000 leti je obstojala v italijanskem mestu Salerno zdravniška šola, iz katere je izšlo mnogo znamenitih zdravnikov in zdravnic, med temi slavna kirurginja Mercuriade.

Hrana brez soli, kakor jo priporočajo dandanes moderni zdravniki, ni nič novega. Že v starem Egiptu so zdravniki priporočali ljudem pri raznih boleznih hrano brez soli.

Malarija se lani vsako leto okoli 40 milijonov ljudi. Ta bolezen stane torej na leto okoli 20 milijard dinarjev.

Modrina učinkuje bolj pomirjevalno kakor rdečina. Zato barvajo stene v bolnišnicah modro.

Največ pokade na svetu Nemei v primeri s številom svojega prebivalstva. Za Nemei so najhujši kadileci Angleži, Francozi, Holanci in Američani.

Delo na parniku „Normandie“

Veliki francoski parnik „Normandie“, ki bo dni nastopi svojo prvo vožnjo v Ameriko, so delali 2 in pol milijona delovnih dni. Tesarji so delali 150.000 delovnih dni, monterji 350.000 dni, kovači 100.000 dni, kleparji 150.000 dni, vrtnarji 220.000 dni, inštalaterji 30.000 dni, lesni delavci 225.000 dni, slikarji 400.000 dni, elektrotehniki 200.000 dni itd. Vsi delavci so zaslužili nekaj nad 600 milijonov frankov.

Denar, ki se svetli

V državi Chile delajo sedaj poskuse, kako bi naredili kovan denar, ki bi se v temi svetil. Tam so namreč mnenja, da gre na milijone denarja vsako leto v nič, ker ljudje ne morejo

najti novčičev, ki jim v temi kam popadajo; če bi se, pa denar v temi le nekoliko svetil, bi ga ljudje lažje iskali. Sredstvo za impregniranje denarja s svetlikajočo se maso so že iznašli, samo predrago je še.

Sijajen odgovor

Pruski general Ziethen, eden najznamenitejših vojskovodij svoje dobe, je bil jako pobožen mož. Vzgojen je bil v verskem duhu in nikdar ni šel mimo križa, ne da bi se bil priklonil in odkril, če je bila vojska ali pa mir, če je bil doma ali pa na bojišču.

Nekega dne je stopil s svojim slugom v gostilno. Bil je ves zaprašen in njegova zunanost ni izdajala enega prvih generalov.

Pri sosednji mizi je sedel mlad gizdalinček, fin gospodek, ki ga ostrba burja življenja še nikdar ni prepihala.

Ziethen se je vsedel in naročil priprosto kosilo.

Gizdalinček pa je starega gospoda preizkušljivo meril od zgoraj navzdol.

Pred generala so postavili juho. General se je prekrizal in tiho molil svojo molitev.

Mlad gospodek se je nasmehnil in rekel preko mize:

»Gospod, pri vas doma menda vsi molijo!«

Ziethen ga je pogledal. Njegovo oko se je divje zaiskrilo. Zdelo se je nekaj časa, da bo fantalina kar zmenal.

Končno pa se je le premagal in čisto mirno rekel, da so ga vsi, ki so bili v sobici, slišali:

»Ne, gospod — v svinjaku imam nekaj svinj, ki ne molijo!«

Abesinska vojska se tudi pripravlja

Pod vodstvom nemških, belgijskih in švedskih oficirjev, se abesinska vojska z mrzlično naglico spopolnjuje in modernizira. Na naši sliki vidimo del takozvanih elitnih čet, ki tvorijo jedro abesinske armade.

Laval v Varšavi

Emil Vachek:

Kri ne kliče po maščevanju...

Dosedanja vsebina: Dva bivša častnika avstrijske armade živita, po prevratu v Pragi. Oba se bojita po nedolžnem prelite krvi, da bo priklicala maščevanje. Major Letz pobegne na Dunaj, bivši kadet, pravnik Bernard Astenburg pa odide po opravkih na Slovaško in v spominu obuja svoj staršni greh. Med vojno je bil dal brez sodbe postreliti nedolžno družino.

Videč njegovo nemoč, se mu je Bernard v duhu posmehoval. Takle strahopetec, ki si niti ne upa pojasniti z besedami, kar si misli! Ko je Zaričič izginil na vas, je Bernard poklical desetnika Wurmbanda, tistega premetenega in zvestega Dunajčana, ki se je od začetka bojeval ob njegovi strani in je zmerom vsaj za nekaj dni prej kot drugi razumel tisto pravilno prakso, ki je vojakom v vojni reševala življenje. Dočim so mehanično legali na tla in so jih kroglo pobijale kakor zajce, je Wurmband že razumel pomen bojne lopate in se je z njeno pomočjo zaril v zemljo kakor krt. Pri tem ni nikoli pozabil na Astenburga. Ko je Astenburg pri prvem spopadu, v bitki pri Komarovu, hodil sem in tja s svojo četo, ki se je krila, je bil Wurmband tisti, ki ga je s silo potegnil na tla, rekoč: »Gospod kadet, kar lepo na tla, tole ni viteški turnir in kozaki se ne ravnaajo po plemiških pravilih.« Bil je prav za prav njegova vojna dojilja ter mu je bil brezmejno vdan.

Wurmband je prišel. Astenburg mu je naročil, naj pobere mrliču njegove stvari in ukrene, kar je potrebno. Potem je odšel na izprehod, zakaj spet je v njem vzrastel nemir. Upal je, da se ga otrese z gibanjem na izprehodu. Wurmband je prišel kmalu

23

za njim. Vplival je nalezljivo z zdravilno mirnostjo in stvarnostjo, s katero je govoril o prigodi. Poročal je o tem, kaj je ukrenil, a na koncu je rekel: »Gospod kadet, v njegovi listnici sem našel pismo s praškim naslovom. Ali naj ga odpošljem?« »Ne,« je odgovoril Astenburg. »poročnik Zaričič je ukazal, da se mora njemu izročiti. Odnosite mu ga!« Wurmband je nekaj časa stal molče. Potem pa je dejal: »Ali moram to povelje brezpogojno poslušati?« — »Naravno,« je odgovoril Astenburg. »To je povelje. In nazadnje ni na tem povelju ničesar, kar bi vam lahko delalo težave.« Wurmband je salutiral in odšel. Njegovo vprašanje pa je običajno Bernardu v možganih. — Čudno, je mislil, zakaj je sploh vprašal, ali naj pismo odpošlje? To se vendar tako samo po sebi razume. Pismo gotovo vsebuje poslednje besede tega človeka in te je vendar treba spoštovati.

7.

Hkratu se je spomnil, da je imel predvčerajšnjim o stvari drugačno naziranje. Tisti stari, belolasi mož je prosil poslednje milosti, ko je spoznal, da je z njim neodvratno konec. Želel je, da bi smel napisati pismo. Astenburg mu je na to najprej odgovoril, da za kaj takega sploh ni časa, ko je zgoraj boj v razmahu. Potem je skoraj nehote vprašal: »Komu hočete pisati?« — »Svojemu sinu,« je odgovoril stari. Astenburg si je najprej mislil, da bi moral ustreči tej prošnji, nato pa je pomislil, da bo tisti sin bržkone podoben očetu in da bo gotovo tudi sam veleizdajalec in špijon. Postal je trd in je rekel kratko »ne«. Vojski so vzeli moža, ki se ni hotel ganiti z mesta, in ga potegnili naprej. Mož je neprestano nekaj kričal. Astenburg njegove nemščine ni preveč razumel, a toliko je spoznal, da se mož sklicuje na to, da je njegov sin tudi v armadi in celo častnik. Lep častnik, si je mislil Bernard. Oni, Nemci, so imeli teh Čehov, Slovkov in drugih slovanskih častnikov polne zobe. Nadvojvoda Friderik, vrhovni poveljnik, se je čisto

odkrito izrazil, da bi bila vojna že davno dobljena, ko bi vsaj častniškega zbora ne bili razžrli slovanski molji. Zamahnil je z roko, stari mož je razumel in je nehal prositi.

Bernard se je izprehajal po brezovem gozdiču, kjer je na vsakih deset korakov naletel na jamo, ki jo je izkopala granata. Pred napol zasutim kritjem je stalo nekoliko vojakov. Veselo se smeje so nečesa čakali. Kmalu je stopil iz kritja vojak z razpaljenim obrazom. Brž je eden izmed čakajočih zlezel v luknjo. Potem je bilo za hip videti črnolaso žensko glavo, ki je trudno kazala zobe. Ciganke, ki so jih zapodili iz vasi, so se tu nastanile in imele prav dobre kupčije. Astenburg se je izognil brlogu in je šel dalje. Sedaj mu je zelo mrzelo, da ni ustregel poslednji želji starga moža. Potem se je pojavila še ena vznemirljiva stvar, naglo in hrupno kakor raketa: Zakaj sta ta dva, Zaričič in Wurmband tako poudarjala tisto pismo? Vrnili se je k skednju. »Wurmband!« Desetnik je prilezel ven. Ta motnja mu ni bila prijetna. Ravno je storil nekaj, kar nikakor ni bilo v redu. Med stvarmi tistega samomorilca je našel tako lep in brez dvoma drag šah, da se ni mogel odločiti in ga izročiti pisarni v nadaljnjo ravnanje. Pravkar ga je po kratkem duševnem boju zavil v dve samomorilčevi vnuči ter ga spravil v svojo krušno vrečko. Toda na sebi tega ni pokazal. Postavil se je v pozor: »Na ukaz, gospod kadet!«

»Wurmband, rad bi vedel, zakaj ste me sploh vprašali, ali naj odpošljete tisto pismo. Nekaj tako samo po sebi razumljivega!«

Wurmband je lokavo pomežiknil: »Nekaterih pisem je bolje ne odpošljati,« je odgovoril in gledal v stran. Astenburg ga je lahko udaril s šibico po rami, ki si jo je odrezal v gozdu. »Ne govorite v ugankah! Ukazujem vam, da odgovorite, kaj veste o stvari.«

»Kaj bi vedel,« je odgovoril Wurmband istotako lokavo. »Prav ničesar ne vem.«